

Európska únia
Európsky sociálny fond

Agentúra
Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR
pre štrukturálne fondy EÚ

Dopytovo orientovaný projekt
anie pre vedomostnú spoločnosť/Projekt je spolufinancovaný zo zdrojov EÚ
Kód ITMS projektu 26110130435
Aktivita 1.1

Z rozprávky do rozprávky

Pracovné listy na rozvoj predčitateľskej gramotnosti pre prípravný ročník

PaedDr. Marta Magdinová
2013

OBSAH

O Jankovi a Marienke	3
Snehulienka a sedem trpaslíkov	15
Domček, domček, kto v tebe býva	27
O Červenej čiapočke	33
O neposlušných kozliatkach	40
O pampúšikovi	47
O veľkej repe	52
Tri prasiatka	61
Žabí princ	69
O Šípkovej Ruženke	77

Použité zdroje obrázkov: www.123rf.com

www.google.sk

Recenzia a grafická úprava: Mgr. Jana Kupková

O JANKOVI A MARIENKE

Kde bolo, tam bolo, bola raz jedna chalúpka a nej býval drevorubač so svojimi deťmi – Janíčkom a Marienkou a s ich macochou. Rodina drevorubača bola veľmi chudobná, čoskoro nemali čo do úst vložiť. Macocha jedného dňa spustila: „Štyria sa neuživíme, zajtra vezmeš deti do lesa a necháš ich tam.“ Drevorubač nechcel, ale nakoniec súhlasil.

Nevedeli, že Janíčko a Marienka všetko počuli. Janíčko dostal nápad. „Neboj sa Marienka, my v lese nezostaneme“, povedal. Išiel pred chalúpku a nazbieral kamienky. Na druhý deň si kamienkami značil cestu, aby sa večer mohli vrátiť domov. Keď prišli do lesa, otec rozložil oheň a šiel rúbať drevo. Deťom bolo pri ohníčku dobre a o chvíľku zaspali.

Keď sa zobudili, bola už noc a v lese boli sami. Marienka začala plakať, ale Janíčko ju začal upokojsovať: „Neboj sa Marienka, ja cestu domov nájdem.“ A naozaj. Kamienky sa vo svetle mesiaca leskli a doviedli ich až k chalúpke. Macocha z toho radosť nemala.

Bieda však bola čoraz väčšia. Macocha znovu prehovorila drevorubača, aby vzal deti do hory a nechal ich tam. „Ale musíš ísť hlbšie do hory, aby už nenašli cestu domov“, vravela. Janíčko a Marienka opäť všetko počuli. Pretože ich macocha zamkla v izbičke, nemohol si Janíčko nazbierať kamienky. Ale vedel si poradiť. Cestu domov bude značiť omrvinkami z chleba, ktorý dostanú namiesto obeda.

Ako si povedal, tak aj spravil. Keď prišli hlboko do hory, otec založil oheň. „Idem rúbať drevo, do večera sa vrátim“, povedal a odišiel. Deti opäť pri

ohníčku zaspali a zobudili sa až v noci. Začali hľadať cestu domov, lenže beda. Kým spali, všetky omrvinky vyzobali vtáky.

Deťom nezostalo nič iné, len sa spoľahnúť sami na seba. Blúdili lesom. Snažili sa nájsť cestu domov, keď vtom uvideli svetielko, ktoré ich priviedlo k chalúpke. A nebola to hocijaká chalúpka! Bola z medovníkov a iných dobrôt. A pretože deti boli hladné, pustili sa hneď do sladkostí.

Vtom sa z domčeka ozvalo: „Ktože mi to láme medovníček?“ Deti pohotovo odpovedali: „Nikto, to je iba vetríček.“. A jedli ďalej. Nevedeli, že je to chalúpka zlej ježibaby. Na medovník lákala deti, ktoré zablúdili v lese. Ježibaba vyšla von z chalúpky, chytila Janíčka a Marienku a zaviedla ich dnu. Janíčka dala do chlievika, aby si ho vykrmila. Marienka jej musela slúžiť. Janíčko dostával každý deň samé maškrtky, aby rýchlo priberal, a aby si ho ježibaba mohla čoskoro uvariť a zjesť.

Raz za čas prišla k chlieviku a chcela, aby Janíčko vystrčil prstík a ona mohla zistiť, či už priberá. Ale Janíčko nebol hlúpy a ježibabe vždy vystrčil kostičku. Ohmatkáva ježibaba kostičku, krúti hlavou. „Juj, aký si chudý“, vraví nespokojne. „Musím si ťa ešte vykrmiť!“ Jedného dňa sa však nahnevala a rozhodla sa, že tak, či tak Janíčka si upečie a zje.

Marienka veľmi plakala, ale ježibaba sa nedala obmäkčiť. „Najskôr zakúrime v peci a upečieme chlieb“, oznámila ježibaba. „Marienka vlez dnu a zisti, či je pec dosť horúca.“

„Ale ja neviem ako sa do pece lezie,“ robila zo seba Marienka hlúpu. „Môžete mi to ukázať?“ Ježibaba netušila, že je to pasca a bez najmenšieho podozrenia vliezla do pece. Marienka ani chvíľku nezaváhala, strčila babu do pece a zavrela ju tam. Potom vyslobodila Janíčka a spolu utekali domov tak rýchlo ako len vládali.

Keď dobehli do chalúčky na kraji lesa, zistili, že macocha medzitým umrela. Nešťastný otec sa veľmi trápil a každý deň hľadal svoje deti. Akú len mal radosť z ich návratu! A tak sa spoločne radovali a sľúbili si, že už navždy zostanú spolu v ich chalúčke na kraji lesa.

OTÁZKY K TEXTU

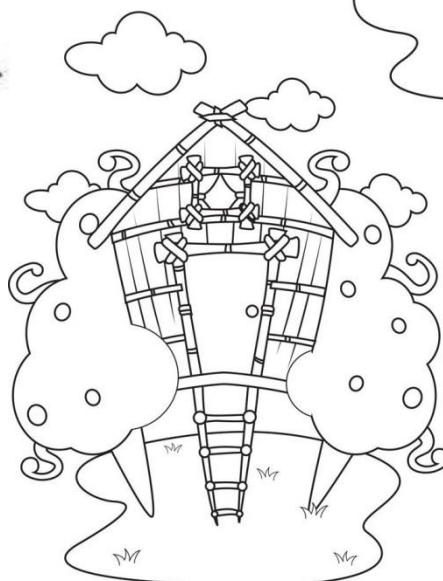
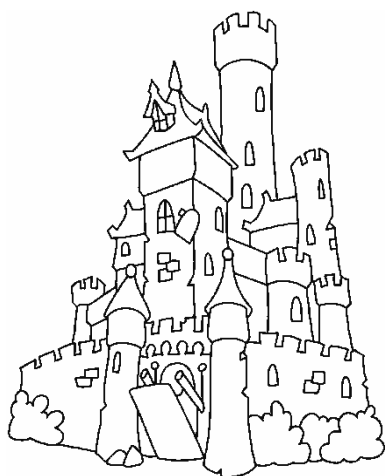
1. Prečo sa rozprávka volá O Jankovi a Marienke?
2. Vieš vymyslieť rozprávke iný názov? Aký?
3. Prečo chcela macocha, aby otec nechal deti v lese?
4. Aký nápad dostal Janíčko?
5. Ako sa podarilo deťom nájsť cestu domov?
6. Podarilo sa deťom vrátiť z lesa aj druhý krát? Prečo?
7. Kam priviedlo svetielko deti?
8. Z čoho bol postavený domček?
9. Komu domček patril?
10. Čo spravila zlá ježibaba s deťmi?
11. Prečo zavrela ježibaba Janíčka do chlievika,
12. Podarilo sa deťom ježibabu oklamať? Ak áno, ako?
13. Ako sa rozprávka skončila?

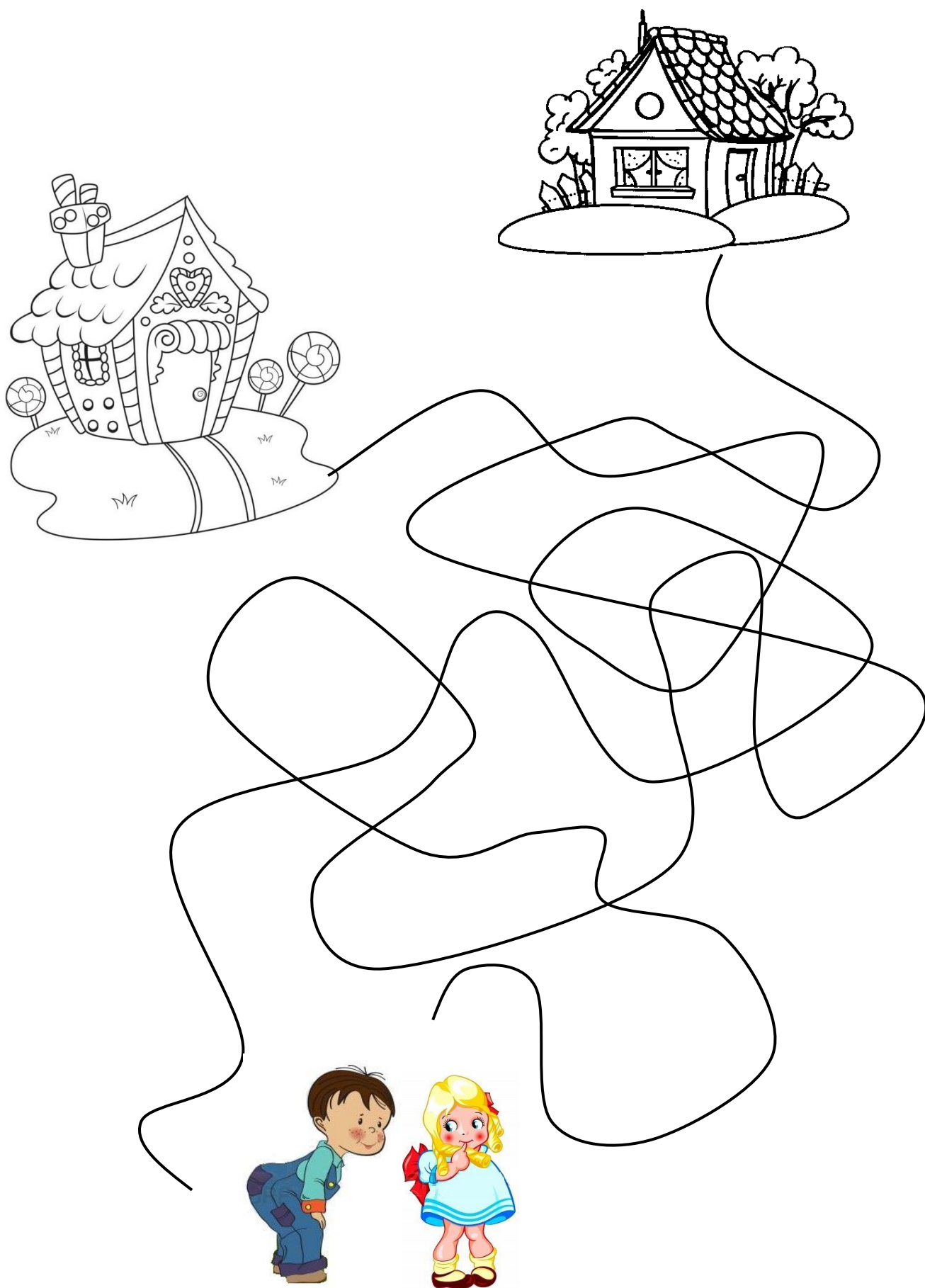
1. NÁJDI POSTAVY A PREDMETY Z ROZPRÁVKY. OZNAČ ICH.

2. KTORÝ DOMČEK PATRÍ ZLEJ JEŽIBABE? NÁJDI HO A VYFARBI.

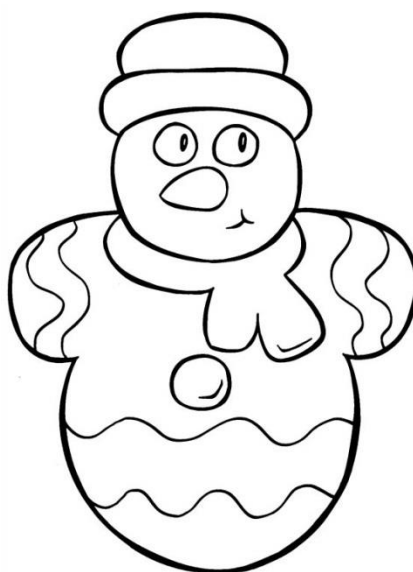
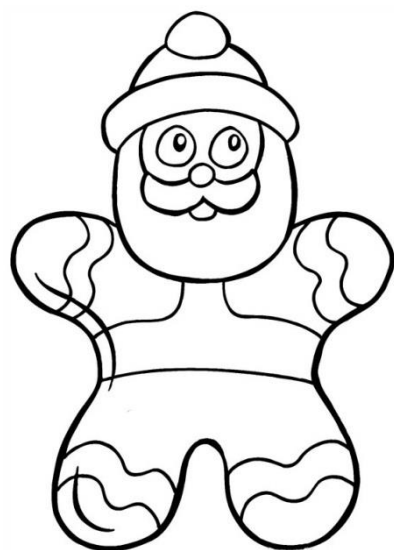
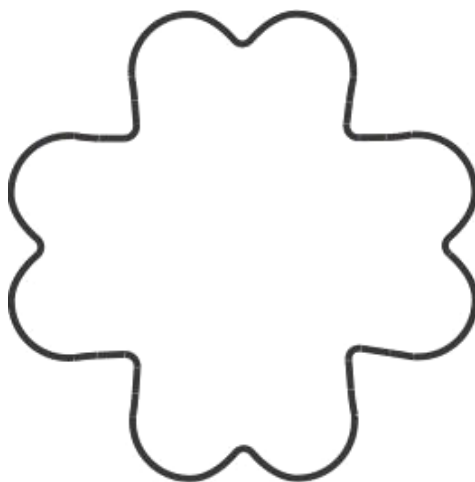
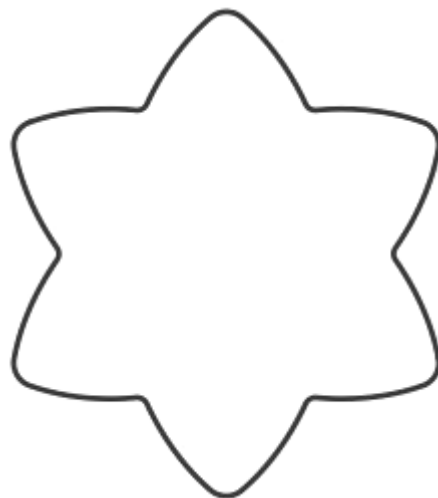
3. POMÔŽ NÁJSŤ JANÍČKOVI A MARIENKE CESTIČKU K ICH DOMČEKU.

4. KTORÝ TIEŇ PATRÍ JEŽIBABE? VYZNAČ.

5. JEŽIBABA PIEKLA MEDOVNÍKY, ABY MOHLA OPRAVIŤ SVOJ MEDOVNÍKOVÝ DOMČEK. POMÔŽ JEJ ICH OZDOBIŤ.

6. JEŽIBABA NECHODILA DO ŠKOLY. POMÔŽ JEJ URČIŤ, KTOROU HLÁSKOU ZAČÍNAJÚ NASLEDUJÚCE SLOVÁ. MEDOVNÍČKY PRI OBRÁZKOCH, KTORÉ ZAČÍNAJÚ ROVNAKOU HLÁSKOU VYFARBI ROVNAKOU FARBOU.

7. POMÔŽ JEŽIBABE ROZDELIŤ SLOVÁ NA SLABIKY. VYFARBI SPRÁVNY POČET SLABÍK.

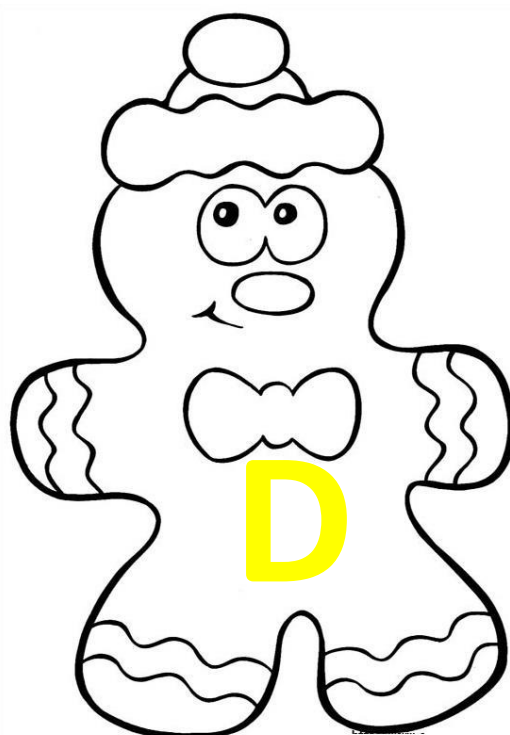
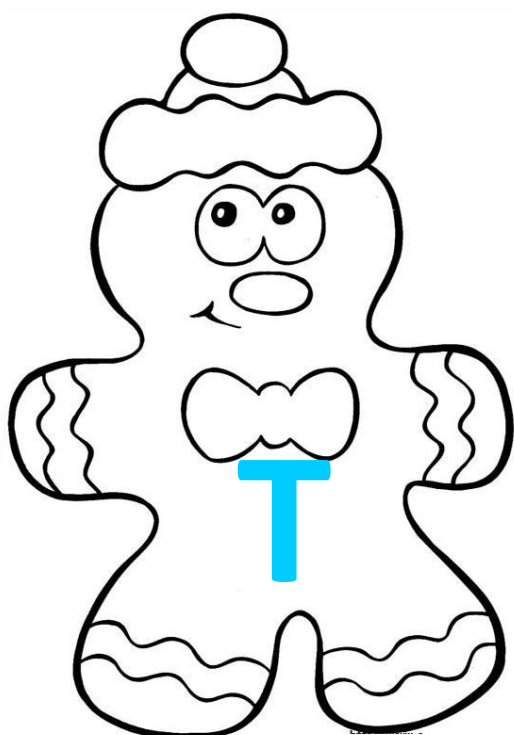
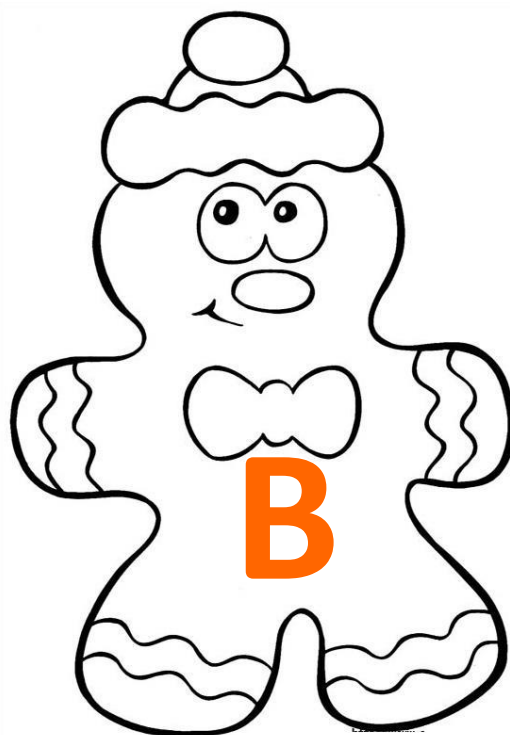
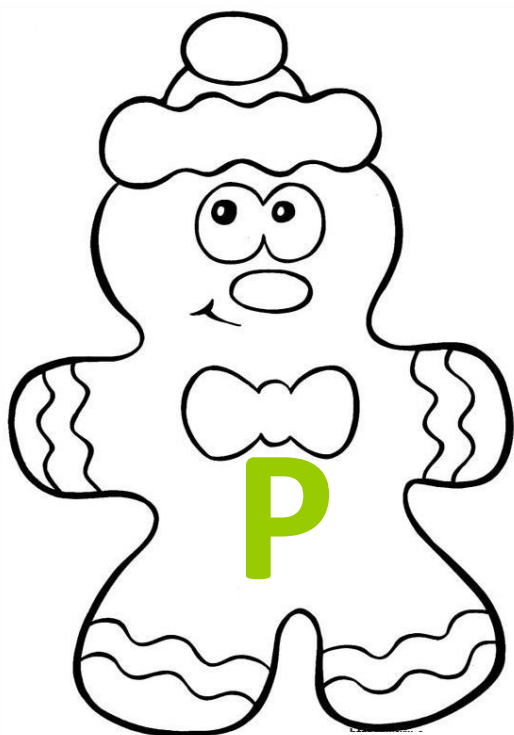

8. JEŽIBABA JE NIELEN ZLÁ, ALE AJ ZVEDAVÁ. POMÔŽ JEJ VYMYSLIEŤ ČO NAJVIAC SLOV, KTORÉ ZAČÍNAJÚ PÍSMENKAMI NA MEDOVNÍČKOCH . ZA ODMENU ŤA MOŽNO NEZJE.

9. OČÍSLUJ OBRÁZKY PODĽA TOHO AKO PREBIEHAL DEJ ROZPRÁVKY. SKÚS ROZPRÁVKU POROZPRÁVAŤ.

SNEHULIENKA A SEDEM TRPASLÍKOV

SNEHULIENKA

KRÁLOVNÁ

ZRKADLO

LES

SRDCE

ZÁMOK

DOMČEK

TRPASLÍK

OČI

RUKA

POSTEL

JABLKO

V jednej krajine sa kráľovskému páru narodila krásna princezná. Mala plet' bielu ako sneh, vlasy čierne ako eben a pery červené ako krv. Dali jej meno . Mamička jej však čoskoro umrela a kráľ sa opäť oženil. Macocha bola zlá. pre jej krásu nenávidela a chcela sa jej navždy zbaviť.

mala čarovné , ktorého sa často pýtala:

„, , povedz – že mi, kto je najkrajší na tejto zemi?“

„Ty, moja , odpovedalo . "Ty si zo všetkých najkrajšia.“

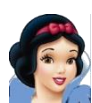
Ale jedného dňa, keď sa znova posadila pred , odvetilo: „Krásna si , ale je oveľa krajšia.“ od závesti takmer pukla a prikázala preto poľovníkovi, aby odviedol do a tam ju zmárnil.

"Donesieš mi jej , aby si mi dokázal, že si správne vyplnil moje príkazy."

Keď poľovník vytiahol nôž, plakala a prosila ho, aby ju ušetril. Poľovník bol taký dojatý jej nevinnosťou a krásou, že sa nad ňou zlutoval.

 poľovníkovi sľúbila, že sa na už nikdy

nevráti. Cestou späť na poľovník zastrelil laň
a jej priniesol .

zostala v sama. Dlho blúdila, až

vyčerpaná našla malý . Vo vnútri bolo všetko

maličké. Na stole bolo prestreté. Sedem malých

tanierikov a sedem malých pohárikov. Hladná

ochutnala trošku z prvého, druhého, tretieho...

Z každého troška. Potom išla do spálne. Tam

uvidela sedem .

„Ľahnem si a trošku si oddýchnem,“ pomyslela

. Prvá jej však bola malá, skúsila teda

druhú, tretiu, štvrtú, piatu, šiestu, ale až v

poslednej, siedmej zaspala.

„Hej hou, hej hou, už ideme domov,“ ozval sa
odrazu z spev.

, ktorí v bývali, sa vracali z práce.

Otvoria dvere a najstarší hovorí: „Z mojej
polievky niekto jedol.“

Ostatní pristúpia k stolu a hlásia:

„Aj z mojej.“ „Aj z mojej.“ „Aj z mojej...“

„A moju niekto celkom zjedol,“ povie smutne
najmenší a odchádza do spálne.

„A niekto spal aj v mojej “ volá na ostatných.

sa nahrnú k .

„Aj v mojej niekto spal,“ zamračí sa druhý .

„Aj v mojej.“ „Aj v mojej...“ šomrú ostatní .

„Pšš, v mojej niekto spí!“ povie tíško najstarší .

Takto objavili v jednej z postieľok . Veľmi sa im páčila, ale neodvážili sa ju zobudiť.

Druhý deň ráno vyrozprávala trpaslíkom svoj smutný osud. jej dovolili, aby u nich ostala. Za to im pomáhala s varením a upratovaním. Skôr, než odišli do práce, prosili ju, aby nikomu neotvárala.

Na sa medzitým nedočkavo vypytovala svojho :

„, povedz – že mi, kto je najkrajší v tejto zemi?“

„Si prekrásna, moja,“ odpovedalo , „ale .

ktorá žije v u siedmich trpaslíkov, je oveľa krajšia.“

 sa rozhodla, že sa sama zbaví . Prezliekla

sa za vybrala sa do . Našla siedmich

 a zaklopala na okenicu. ponúkla

krásne červené zo svojho košíka. zahryzla

do , ktoré bolo otrávené a ako mŕtva spadla na

zem. Navečer sa vrátili domov.

Uvideli , ako leží na zemi. Boli smutní. „Také

milé dievča,“ vzlykal jeden. „A také dobré,“ žialil

iný. Potom uložili do sklenenej truhly

a obsypali ju kvetmi. Truhlu vystavili na čistinke

v , aby sa mohli chodiť často pozerat' na

krásnu . Chodili na čistinku každý deň.

Jedného dňa tadiaľ prechádzal princ. Bol taký
dojatý jej krásou, že uprosil , aby si mohol
odniesť truhlu na svoj . Jeho sluhovia zdvihli
truhlu na plecia, ale vtom sa jeden z nich potkol.
Náraz bol taký prudký, že vyskočilo z hrdla
otrávené . Otvorila   a ožila. sa
radovali. Princ ju hneď požiadal o .
Odviedol si ju na svoj , kde vystrojil veľkolepú
hostinu. A žili spolu šťastne a mali veľa detí.

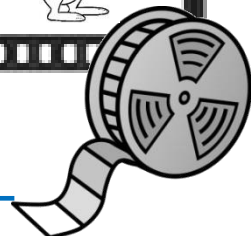
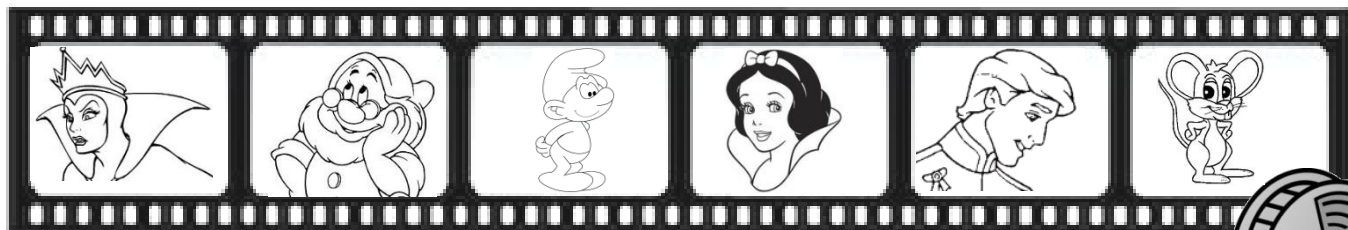
OTÁZKY K TEXTU:

1. AKÝ JE NÁZOV ROZPRÁVKY? PREČO?
2. PREČO DOSTALO NARODENÉ BÁBÄTKO MENO „SNEHULIENKA“?
3. S KÝM ŽILA SNEHULIENKA NA ZÁMKU?
4. MALI JU VŠETCI RADI?
5. KTO NEMAL RÁD SNEHULIENKU, A PREČO?
6. AKO VYRIEŠILA KRÁĽOVNÁ SVOJU NELÁSKU K SNEHULIENKE?
7. SRDCE AKÉHO ZVIERAŤA PRINIESOL POĽOVNÍK KRÁĽOVNEJ NAMIESTO SRDCA SNEHULIENKY?
8. ČO MYSLÍŠ, AKO SA CÍTLA SNEHULIENKA, KEĎ ZOSTALA SAMA V LESE? AKO BY SI SA CÍTIL TY?
9. ČO ROBILA SNEHULIENKA V LESE? ČO BY SI ROBIL TY?
10. KOĽKO TRPASLÍKOV BÝVALO V CHALÚPKE?
11. PREČO SI TRPASLÍCI OBLÚBILI SNEHULIENKU? OBLÚBILI BY SI AJ TEBA? PREČO?
12. KOMU OTVORILA SNEHULIENKA NAPRIEK ZÁKAZU TRPASLÍKOV? ČO SA POTOM STALO?
13. OTVORIL BY SI TY NIEKOMU, KOHO NEPOZNÁŠ? ČO BY SI ROBIL, KEBY NIEKTO CUDZÍ U VÁS ZAZVONIL?
14. PREČO TRPASLÍCI OPLAKÁVALI SNEHULIENKU, KEĎ ZJEDLA OTRÁVENÉ JABLKO? AKO SA CÍTILI?
15. AKÝM SPÔSOBOM SA VRÁTIL SNEHULIENKE ŽIVOT?
16. PAMÄTÁŠ SI POSLEDNÚ VETU ROZPRÁVKY?

1. PREČIARKNI POSTAVY, KTORÉ V ROZPRÁVKE NEVYSTUPOVALI. VIEŠ Z AKEJ ROZPRÁVKY SÚ?

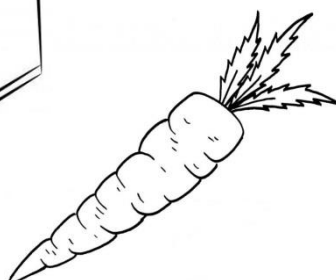
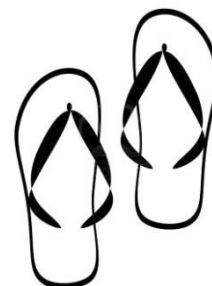
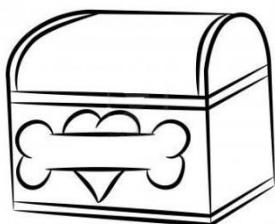
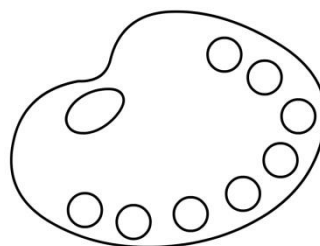
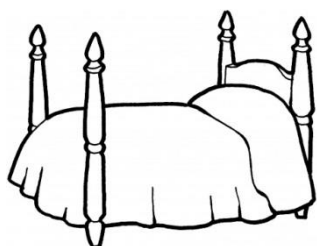
2. AKO SA MOHOL VOLAŤ PRINC? VYMYSLI MU MENO NA ZADANÉ PÍSMENÁ:

K _____ R _____ E _____

M _____ O _____ V _____

3. VYFARBI LEN TIE VECI, KTORÉ SA SPOMÍNALI V ROZPRÁVKE.

4. VYTLIESKAJ SLOVÁ A DO JABLČKA NAPÍŠ ČÍSLOM POČET SLABÍK.

SNEHULIENKA

CHALÚPKA

TRPASLÍCI

KRÁĽOVNÁ

PRINC

SLUHOVIA

5. CHÝBAJÚCE SLOVÁ VO VETÁCH NAHRAĎ OBRÁZKAMI POD ČIAROU.

Zrkadielko,

, povedz – že mi, kto je najkrajší na tejto zemi?

Trpaslíci, ktorí v

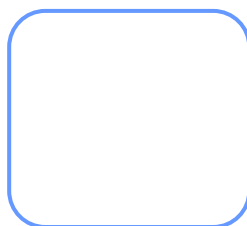
bývali, sa vracali z práce.

Pšš, v mojej

niekto spí!

Jedného dňa tadiaľ prechádzal

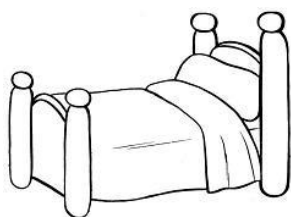

6. NÁJDI MEDZI OBRÁZKAMI 5 ROZDIELOV. VYFARBI TO, ČÍM SA OBRÁZKY ODLIŠUJÚ. POVEDZ, AKO BY MOHLI SÚVISIEŤ S ROZPRÁVKOU.

7. NÁJDI TRPASLÍKOM ICH POSTIEĽKY . VYFARBI KAŽDÉMU TRPASLÍKOVI POSTIEĽKU ROVNAKOU FARBOU, AKOU JE NAPÍSANÉ JEHO MENO.

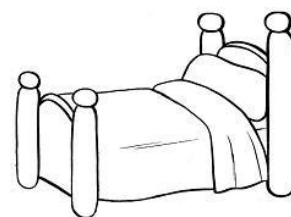
ŠŤASTKO

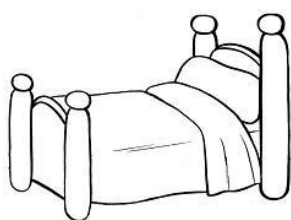
SPACHTOŠ

ŠMUDLÍK

SPACHTOŠ

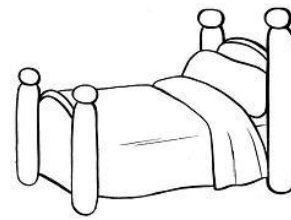
PLAŠKO

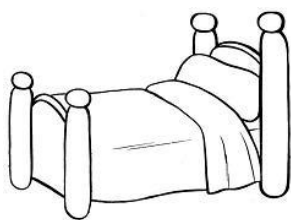
PLAŠKO

ŠŤASTKO

ŠMUDLÍK

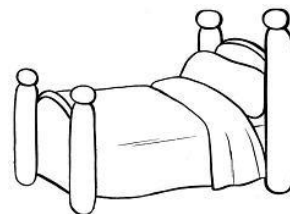
DUDROŠ

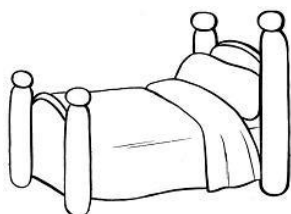
HAPČÍ

VEDKO

HAPČÍ

VEDKO

DUDROŠ

8. SPOČÍTAJ TRPASLÍKOV. KOĽKO ICH JE? KOĽKO TRPASLÍKOV CHÝBA?
NÁJDI SPRÁVNE DVOJICE. TRPASLÍKOV VYFARBI ROVNAKO.

DOMČEK, DOMČEK, KTO V TEBE BÝVA?

Kde bolo, tam bolo, bol raz jeden domček. Stál celkom sám v hustom lese. Nikto v ňom nebýval. Jedného dňa uvidela domček myška a opýtala sa: „Domček, domček, kto v tebe býva?“ Nikto neodpovedal. Myška vošla do domčeka a ostala v ňom bývať. Priskáče žabka.

Žabka: Domček, domček, kto v tebe býva?

Myška: Ja myška – Pipíška. A ty si kto?

Žabka: Ja som žabka – Skákajlabka.

Myška: Podže bývať so mnou!

Žabka: Dobre.

Myška a Žabka: A bývame tu dve.

Zajko: Domček, domček, kto v tebe býva?

Myška: Ja myška – Pipíška.

Žabka: Ja žabka – Skákajlabka. A ty si kto?

Zajko: Ja som zajko – Pobehajko.

Myška a Žabka: Podže bývať s nami!

Zajko: Dobre.

Myška, Žabka a Zajko: A bývame tu traja.

Líštička: Domček, domček, kto v tebe býva?

Myška: Ja myška – Pipíška.

Žabka: Ja žabka – Skákajlabka.

Zajko: Ja zajko – Pobehajko. A ty si kto?

Líštička: Ja som líštička – Kmotrička.

Myška, Žabka a Zajko: Podže bývať s nami!

Líštička: Dobre.

Myška, Žabka, Zajko a Líštička: A bývame tu štyria.

Víčík: Domček, domček, kto v tebe býva?

Myška: Ja myška – Pipíška.

Žabka: Ja žabka – Skákajlabka.

Zajko: Ja zajko – Pobehajko.

Líštička: Ja líštička – Kmotrička. A ty si kto?

Víčík: Ja som víčík – Sivý bôčík.

Myška , Žabka, Zajko a Líštička: Podže bývať s nami!

Víčík: Dobre.

Myška, Žabka, Zajko, Líštička a Víčík: A bývame tu piati.

Medved': Domček, domček, kto v tebe býva?

Myška: Ja myška – Pipíška.

Žabka: Ja žabka – Skákajlabka.

Zajko: Ja zajko – Pobehajko.

Líštička: Ja líštička – Kmotrička.

Víčík: Ja víčík – Sivý bôčík. A ty si kto?

Medved': Ja som medved' – Ťarbalaba.

Myška: Podže bývať s nami!

Medved': Dobre. (Pokúša sa dostať dnu.) Dvere sú úzke. Radšej si vyleziem na strechu.

Myška , Žabka, Zajko, Líštička a Víčík: Nie, nie, si príliš veľký, zvalíš nám dom!

Medved': Nie, nezvalím! (Dom padá.) Už som ho zvalil.

Myška, Žabka, Zajko, Líštička a Víčík: (Utekajú, každý na inú stranu.) Ojojóóój!

OTÁZKY K TEXTU:

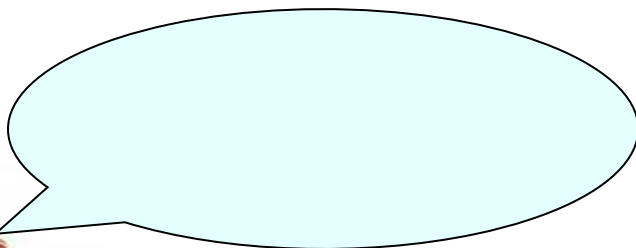
1. Rozprávka je o domčeku. Kde stál domček?
2. Kto našiel domček?
3. Kto prišiel k domčeku druhý?
4. Kto navštívil domček po myške a žabke?
5. Pamätáš si meno víčíka?
6. Kto prišiel do domčeka posledný?
7. Prečo ho nechceli zvieratká pustiť dnu?
8. Čo sa stalo nakoniec?

ÚLOHY MYŠKY PIPÍŠKY:

1. AKO SA ZVIERATKÁ PÝTALI, ČI V DOMČEKU NIEKTO BÝVA?

2. VYFARBI IBA ZVIERATKÁ Z ROZPRÁVKY O DOMČEKU A POVEDZ
ALEBO NAPIŠ AKO SA VOLALI.

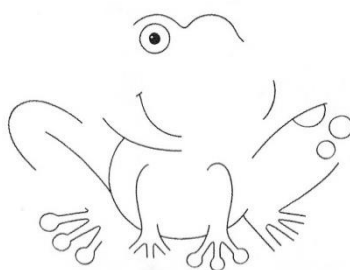
3. OČÍSLUJ ZVIERATKÁ PODĽA TOHO, V AKOM PORADÍ PRIŠLI K DOMČEKU.

4. POMENUJ OBRÁZKY. SLOVÁ ROZDEĽ NA SLABIKY. VYFARBI SPRÁVNY POČET SLABÍK.

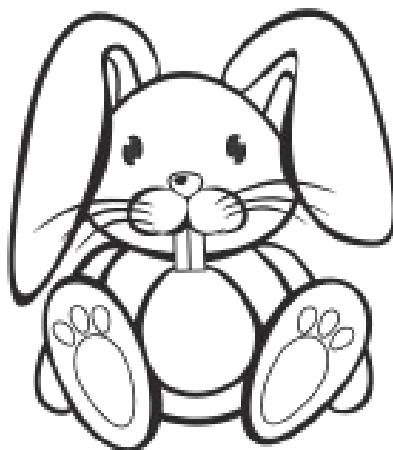
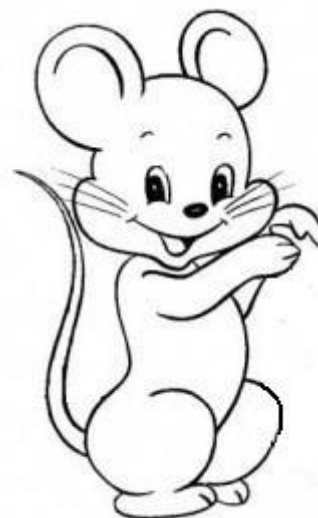
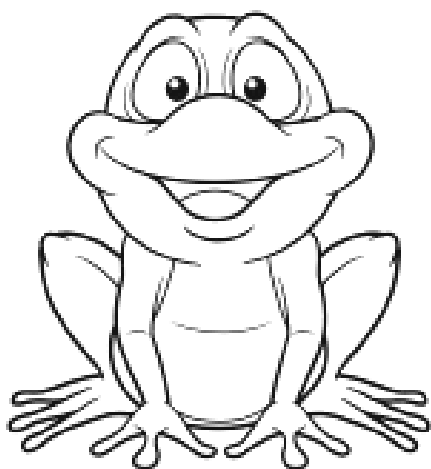
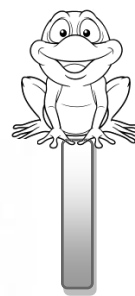

5. DOKRESLI ZVIERATKÁ Z ROZPRÁVKY.

6. VYROB SI ZVIERATKÁ NA PALIČKE. SPOLU S KAMARÁTMÍ SI ZAHRAJTE ROZPRÁVKU AKO DIVADIELKO.

OTESTUJ SA:

1. PRVÁ NAŠLA DOMČEK:

a)

b)

2. ŽABKA SA VOLALA:

a) SKÁKAJLABKA

b) SKÁKAJŽABKA

3. KTO SA VOLAL „POBEHAJKO“?

a)

b)

4. MALA LÍŠKA MENO „LÍŠTIČKA SIVIČKA“?

a) ÁNO

b) NIE

5. KTO ZVALIL DOMČEK?

a)

b)

6. KOĽKO ZVIERATIEK BÝVALO V DOMČEKU SKÔR NEŽ SPADOL?

a) 5

b) 4

O Červenej Čiapočke

Kde bolo, tam bolo, v jednej dedine bývalo malé dievčatko. Jeho stará mama v neďalekej hore. Raz uplietla stará mama svojej vnučke červenú čiapočku. Čiapočka dievčatku tak pristala, že ju všetci začali volať Červená Čiapočka. Raz mamička povedala dcérke: "Červená čiapočka! Ochorela nám stará mama, zanesieš jej obed."

Červená Čiapočka vzala košík, do ktorého mamička prichystala koláčiky a ovocie. Mamička povedala dievčatku: "Cestou sa nikde nepristavuj!" napomenula Červenú čiapočku. "Nie, nie! Pôjdem rovno k starej mame." sľubovala Červená Čiapočka.

A tak šla Červená Čiapočka lesným chodníčkom k starej mamke. Šla, šla - až stretla vlka. Ona však nevedela, aký je vlk zlý. Pekne sa mu poklonila:

"Dobrý deň, vlčík!"

"Dobrý deň, Červená Čiapočka! Kdeže ideš, kde?"

"Ochorela nám stará mama, nesiem jej koláčiky."

"A kdeže býva stará mama?" vyzvedá sa vlk a už v mysli kuje zlé - nedobré.

"Tu v hore, v malom domčeku," odpovedá Červená Čiapočka.

"Pozri, koľko tu kvetov! Natrhaj z nich starej mame," nahováral vlk Červenú Čiapočku.

Mamička dievčatku prikázala nikde sa nepristaviť. Ale stará mama by sa určite potešila! Červená Čiapočka položila košík a začala trhať kvietky. Vlk sa ticho vytratil... Utekal až k domčeku, kde bývala stará mama a zabúchal na dvere.

"Kto je?" ozve sa stará mama.

"To som ja, Červená Čiapočka! Nesiem ti koláčiky!" zavola vlk tenkým hláskom.

"Stisni len kľučku, Čiapočka! Dvere nie sú zamknuté."

Keď vlk vošiel do izby, uvidel starú mamu ležať v posteli.

Priskočil a - ham! Už starej mamy nebolo. Potom si na hlavu uviazal jej čepiec a ľahol si do postele.

Keď Červená Čiapočka natrhala kvietky, pobrala sa k starej mame. Keď prišla k domčeku, zaklopala na dvere:

"Stará mama, nesiem ti obed!"

"Stisni len kľučku, Čiapočka! Dvere nie sú zamknuté," napodobnil vlk starú mamu.

Červená Čiapočka vošla a podišla k posteli. "Joj, stará mama, aké máš veľké uši!"

"To preto, aby som ťa lepšie počula!" zamrmle vlk. "

Joj, stará mama, aké máš veľké oči!"

"To preto, aby som ťa lepšie videla!" povie vlk zase.

A prečo máš také veľké ústa?"

"To aby som teba ľahšie zjedla!" povie vlk a - ham! - už je i Čiapočka tam!

"Ej, bola to za hostinka!" povedal si vlk. Pohladkal si plné brucho a zvalil sa do postele. O chvíľu už chrápal. Chrrr! Chrrr!

Šiel okolo horár, dobrý sused starej mamy. Nezdalo sa mu, že dvere sú otvorené dokorán a dnu ktosi hlasno chrápe. Vošiel dnu a v posteli zbadal vlka v čepci. Hneď vedel, čo sa stalo! Vzal zo stola nožnice a rozstrihol vlkovi brucho. Vyskočili z neho Červená čiapočka a za ňou i stará mama.

Nelenili, nanosili veľké skaly, povkladali ich vlkovi do brucha a brucho dobre zašili. Potom sa skryli a dávali pozor, čo bude vlk robiť.

Keď sa vlk zobudil, bol veľmi smädný. Zobral sa a šiel sa na studničku napiť. Šiel z nohy na nohu, nevládal, ale predsa len sa k studničke dovliekol. Nahol sa, začal piť, a naraz – čľup! Padol do studničky! Ťažké skaly sa mu v bruchu prevážili a stiahli ho dolu. Studnička bola hlboká a vlk sa utopil.

Horár, stará mama a Červená Čiapočka sa veselo vrátili domov. A zazvonil zvonec a rozprávka je koniec...

OTÁZKY K TEXTU:

1. Podľa čoho/koho má rozprávka názov O Červenej Čiapočke?
2. S kým bývala Červená Čiapočka?
3. Koho chcela ísť navštíviť Červená Čiapočka? Prečo?
4. Kde bývala stará mama?
5. Čo mamička nakázala Červenej Čiapočke?
6. Dodržala to Červená Čiapočka?
7. S kým sa stretla v lese?
8. Prečo chcel vlk, aby Červená Čiapočka nazbierala pre starú mamu kvety?
9. Kam šiel vlk, keď odišiel od Červenej Čiapočky?
10. Čo urobil vlk?
11. Keď prišla Červená Čiapočka k starej mame, pýtala sa, prečo má také veľké.... čo? Prečo sa to pýtala?
12. Zjedol vlk aj Červenú Čiapočku?
13. Kto vyslobodil starú mamu i Červenú Čiapočku? Ako?
14. Aké ponaučenie vyplýva z tejto rozprávky?
15. Ako by sa rozprávka volala, keby mala Červená Čiapočka čiapočku inej farby? Navrhni.
16. Čo myslíš, čo by sa stalo, keby Červená Čiapočka predbehla vlka k domčeku starej mamy?
17. Čo myslíš, prečo vlk nezjedol Červenú Čiapočku už v lese, ale až v domčeku starej mamy?

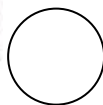
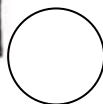
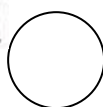
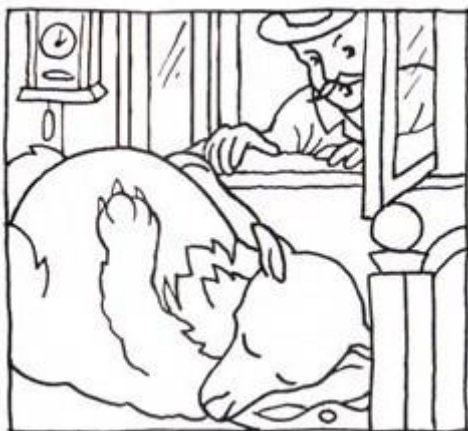
1. KTORÉ POSTAVIČKY SÚ Z ROZPRÁVKY O ČERVENEJ ČIAPOČKE? VYFARBI ICH.

2. KOMU PATRIA TIENE? NÁJDI SPRÁVNE DVOJICE A OZNAČ ICH ROVNAKOU FARBOU.

3. OČÍSLUJ OBRÁZKY. POVEDZ, AKO DEJ PREBIEHAL. OBRÁZKY SI MÔŽEŠ VYFARBIŤ.

4. POMENUJ OBRÁZKY. ZNÁZORŇUJÚ POSTAVY Z ROZPRÁVKY. SLOVÁ ROZDEĽ NA SLABIKY. VYFARBI SPRÁVNY POČET PODĽA POČTU SLABÍK. VYHLÁSKUJ. VYFARBI SPRÁVNY POČET PODĽA POČTU HLÁSKOČ.

5. POZORNE SI PREZRI OBRÁZKY. V KTOROM DOMČEČU PODĽA TEBA BÝVALA STARÁ MAMA ČERVEŇEJ ČIAPOČKY? OZNAČ.

S POMOCOU PANI UČITEĽKY SA OTESTUJ .
ODPOVEDZ LEN „ÁNO“ ALEBO „NIE“.

	ÁNO 	NIE
1. Bývala Červená Čiapočka v meste?	A	S
2. Bývala stará mama v domčeku v lese?	I	B
3. Bola stará mama chorá?	V	C
4. Poslal k starej mame Červenú Čiapočku otecko?	F	E
5. Povedala mamička Červenej Čiapočke, aby sa ešte zastavila natrhať starej mame kvietky?	G	Ľ
6. Zľakla sa Červená Čiapočka v lese vlka?	H	M
7. Pýtal sa vlk Červenej Čiapočky na starú mamu?	I	P
8. Zjedol vlk starú mamu?	Š	O
9. Našla Červená Čiapočka ležať v posteli starú mamu?	X	I
10. Pýtala sa Červená Čiapočka na to, prečo má vlk veľké laby?	Z	K
11. Zjedol vlk aj Červenú Čiapočku?	O	W
12. Zachránil Červenú Čiapočku poľovník?	V	U
13. Zastrelil poľovník vlka?	N	Á
14. Spadol vlk do studne, keď sa šiel napiť vody?	Ý	E

VÝSLEDOK

O neposlušných kozliatkach

Kde bolo, tam bolo, bola lúčka, na lúčke domček a v domčeku bývala stará biela koza. Táto koza mala sedem utešených kozliatok.

Odchodí koza na pašu a prikazuje kozliatkam: "Deti moje, nože dnu nikoho nepúšťajte; prišiel by vlk a zmárnil by vás. Otvorte len mne, keď vám zaspievam pesničku: „**Otvorte kozliatka moje, to som ja mamička vaša, čo vám mliečko prináša.**“

Kozliatka mamičke všetko prisľúbili, ale čože? Vlk už dávno potajomky chodieval k domčeku. I teraz sa pritajil pod oblokom a všetko vypočul. Ved' ja jej pesničku už viem, pomyslel si. Počkal ešte trochu, pokým koza zájde až do hory, potom sa chytro rozbehol k dverám domčka. Vlk bol hlúpy. Nazdal sa, že keď sú kozliatka ešte maličké, ľahko ich oklame. I hrozným hlasom zareval: Kozliatka, otvorte! Nesiem vám na rožkoch mliečka, vo vemene vodičky!

Lenže kozliatka, keď počuli vlkovu popletenú pesničku, začali sa smiať a zavolali: " **A my ti neotvoríme, lebo sa ťa bojíme. Ty nie si mamička naša, čo nám mliečko prináša. Ty si vlk, a my ťa nepustíme! Nás neoklameš. Naša mamička má tenšie hrdlo, aj pesničku inakšie spieva.**" Nahnevaný vlk utekal ku kováčovi. Ešte bol ďaleko, už na nebo volal: "Kováč, kováč, ukuj mi tenšie hrdlo!" Položil kováč vlka na nákovu, chytil kladivo do ruky a buch z jednej, buch z druhej strany, koval tenké hrdlo. Lenže vlk bol netrpezlivý a ušiel skôr, ako kováč hrdlo dokoval. Beží zase horou a cestou si koziu pesničku opakuje.

Zastane vlk po druhý raz pred dvermi domčka a teraz už pozorne zaspieva: „**Otvorte kozliatka moje, to som ja mamička vaša, čo vám mliečko prináša.**“ Počúvajú kozliatka, počúvajú, aký je to zase spev. Hlas ani hrubý, ani tenký - nie, to nie je mamička. A preto odpovedajú: „**A my ti neotvoríme, lebo sa ťa bojíme. Ty nie si mamička naša, čo nám mliečko prináša. Ty si vlk, a my ťa nepustíme! Nás neoklameš. Pesnička je mamičkina, ale hlas je veru tvoj. Naša mamička má ešte tenšie hrdielko.**“

Lenže márne sa zlostil, márne pajedil. Ak chcel kozliatka oklamať, musel znova na nákovu. Voľky-nevoľky sa rozbehol znova ku kováčovi: "Kováč, kováč, ukuj mi ešte tenšie hrdlo!" A ukoval kováč vlkovi celkom tenké hrdlo.

Keď bolo hrdlo hotové, vlk sa ponáhlal zase k domčeku. Už po tretí raz zastane pri dverách a spustí tenulinkým hláskom: „**Otvorte kozliatka moje, to som ja mamička vaša, čo vám mliečko prináša.**“ Ale najstaršie kozliatko bolo veľmi múdre. Hneď poznalo vlka, podoprelo chrbátikom dvere a povedalo: "Veru si ty nie naša mamička, a my ťa nepustíme." "Ba veru je to mamička!" škriepili sa mladšie kozliatka. "Vravím vám, že nie je!" volalo najstaršie. "Neškriep sa!" okríkli ho mladšie. "Je to naša mamička, nuž pusťme ju, lebo sme hladné."

I odstrčili to najstaršie odo dverí a otvorili. Tu namiesto mamičky skočí do izby vlk a vycerí zuby! Úbohé kozliatka sa zľakli a chceli sa skryť. Jedno sa skrylo pod lavičku – ale vlk ho našiel. Druhé za poličku - aj to našiel. Tretie, štvrté - všetky našiel, pochytal a pohltal. Len jedno jediné skrylo sa do piecky a zakryté dvierkami vlk nezbadal.

Po takejto hostine sa vlk pooblizoval a spokojne vyšiel z domčeka. Dvere nechal otvorené, lebo od toľkých kozliatok ostal taký široký, že sa ledva cez ne prepchal. "Ej, či by som teraz pil!" pomyslel si. A tak šiel z nohy na nohu k studničke napiť sa vody.

Príde koza domov, dvere nájde otvorené. Hľadá, bľací, vyvoláva deti - no nikde šuchu ani ruchu. Až naveľa vystrčí to najstaršie kozliatko hlavu z piecky: "Mamička, si to ty?" neverilo chúďa. "Veru som ja, dieťa moje. A kdeže sú ostatné?" "Jaj, mamička! Prišiel vlk, spieval tvoju pesničku, nuž otvorili mu a on ich požral. Všetky požral, iba mňa nenašiel, lebo ma v piecke nebolo vidno."

Ako to koza počula, prestala nariekať a pod' ona za vlkom! Dobehla ho práve, keď začal schádzať k studničke. Ej, či mu tá dala! Zadupkala nohami, a mlátila a bila, koľko sa doň pomestilo. A vlk, taký prejedený, ani sa bránil nemohol. Potom koza vlkovi chytro brucho rohom rozpárala, kozliatka povyberala, v studničke poumývala a ponapájala. Kozliatka boli šťastné a veselo poskakovali.

A ktože mal väčšiu radosť ako koza? Šťastná mať si odviedla detičky domov, aby sa mohli vyzprávať. Ale od toho dňa kozliatka mamičku vždy

poslúchali a vlkovi nikdy viac neotvorili. A na vŕbe rozhojdal sa zvonec, že je našej rozprávke koniec.

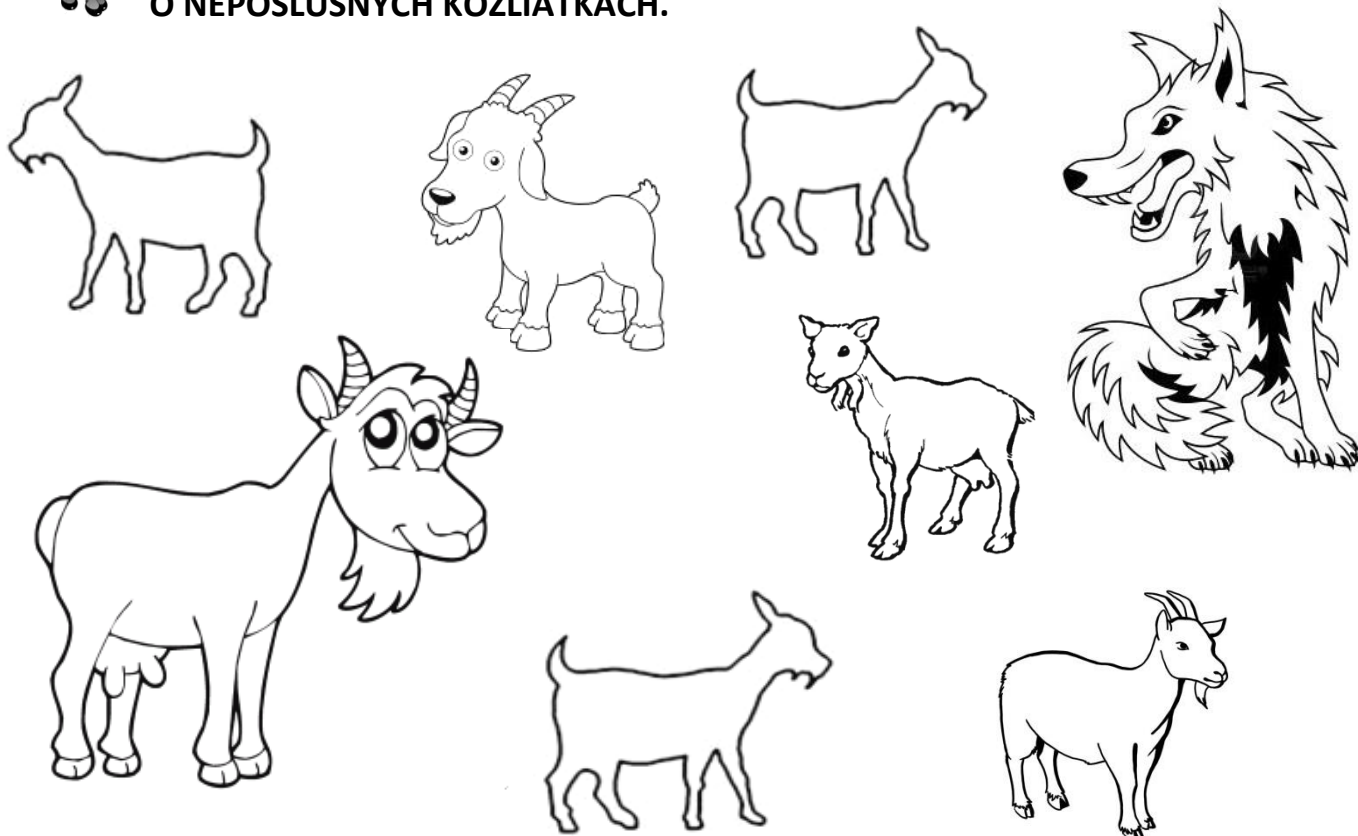
OTÁZKY K TEXTU:

1. Kto vystupoval v rozprávke O neposlušných kozliatkach?
2. Kto bol dobrý a kto nie? Prečo?
3. Prečo sa rozprávka volá O neposlušných kozliatkach?
4. Čo urobil vlk, keď sa na prvýkrát nedostal ku kozliatkam?
5. Aké ponaučenie plynie z tejto rozprávky?
6. Ako sa majú správať deti, keď sú doma samé, bez dospelých?
7. Aké poučenia dávala koza svojim deťom pri odchode z domu?
8. Čo by si robil, keby niekto cudzí zvonil pri vašich dverách?

**1. VYFARBI A DOKRESLI CHÝBAJÚCICH PREDSTAVITEĽOV Z ROZPRÁVKY
O NEPOSLUŠNÝCH KOZLIATKACH.**

2. VYMYSLI MENÁ PRE VLKA A ŠTYRI KOZLIATKA.

3. KDE SA SKRYLO NAJMENŠIE KOZLIATKO? VYZNAČ SPRÁVNU ODPOVEĎ.

☐☐☐☐☐

4. POVEDZ, V KTORÝCH ROZPRÁVKACH EŠTE VYSTUPUJE VLK. POMÔŽU TI OBRÁZKY.

5. DOKONČI VETY.

Otvorte kozliatka moje, to som ja mamička vaša, ...

A my ti neotvoríme, ...

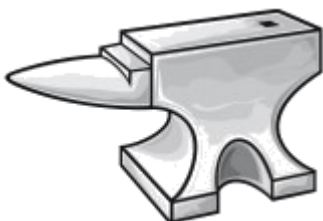
Ty nie si mamička naša, ...

6. POVEDZ ALEBO NAKRESLI, ČO SA V SKUTOČNOSTI NEMOHLO STAŤ, ČO SA MÔŽE STAŤ IBA V ROZPRÁVKE.

7. ROZDEĽ SLOVÁ NA SLABIKY. VYMAĽUJ SPRÁVNY POČET SLABÍK.

NÁKOVA

--	--	--

VEMENO

--	--	--

PIECKA

--	--	--

KOVÁČ

--	--	--

8. POVEDZ ALEBO NAPIŠ AKO SA POVIE MALÝ, MALÁ (MLIEKO – MLIEČKO) .
POMÔŽE TI ROZPRÁVKA.

9. S POMOCOU PANI UČITEĽKY NÁJDI A VYFARBI SLOVÁ OPAČNÉHO
VÝZNAMU ROVNAKOU FARBOU.

SMUTNÝ

DOBRY

BOJAZLIVY

VESELÝ

SMELÝ

ZLY

O PAMPÚŠIKOVI

V jednej malej chalúpke,
až na kraji lesa,
kde sa sype z neba piesok
a kde ryba lieta,
žije starček so starenkou-
biely holub s holubienkou.

Dedúško má sladké rád,
pampúchy si rozkázal.
Starenka však spľasne ruky:
-Nemám ani zrnko múky,
z čoho cesto zamiesim!?

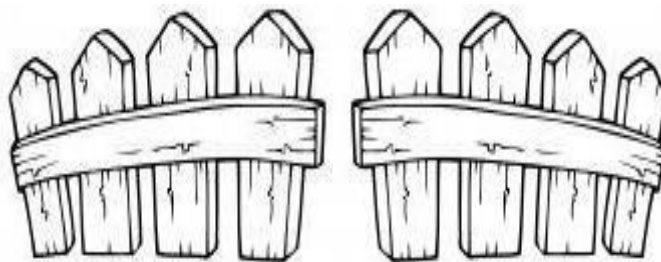
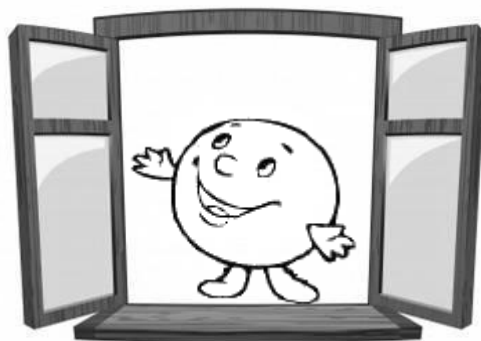
-Povymetaj police,
nazri aj do truhlice
Babka dlho vymetala,
a hľa, už je kôpka malá.
-Múčka k múke, - spieva babka,
miesi cesto, ťapká, vaľká.

V rajnici masť praská, pení,
už je pampúch usmažený.
Na oblok ho babka milá,
nech vychladne, položila.

Pampúch dumá, hlavou krúti,
chce do sveta, medzi ľudí.
Šmyk sa rýchlo do dvora,
spoza plotu zavolá:

-Ja som pampúch veselý
na mastičke smažený,
na obloku chladený,
od babky som utiekol,
od dedka som utiekol...

Na čistinke stretne zajka.
-Kamže, kamže, pampúšik?
Rozvoniavaš do diaľky.
Postoj chvíľu, dobehnem ťa,
ľúbim sladké raňajky!

-Aj tak ma nezješ!
Hľa, ako viem spievať.
-Ja som pampúch veselý
na mastičke smažený,
na obloku chladený,
od babky som utiekol,
od dedka som utiekol,
aj tebe, ušiačik, utečiem...

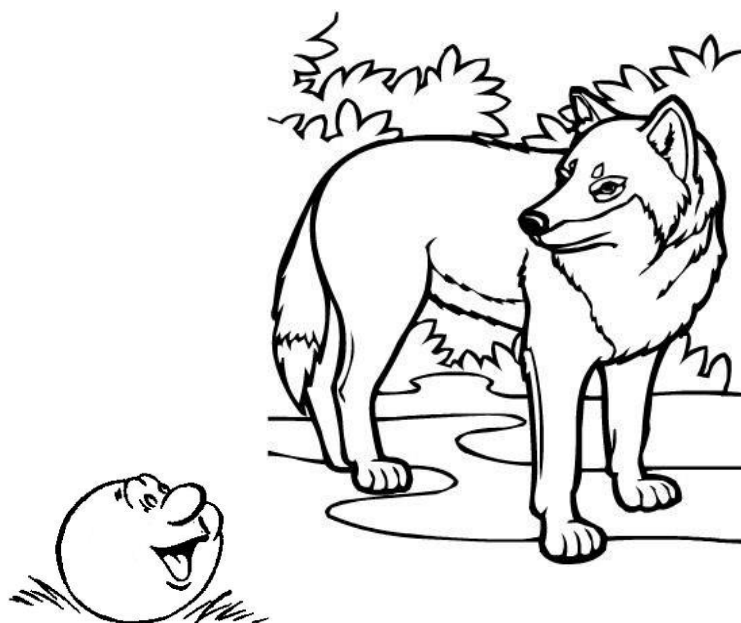
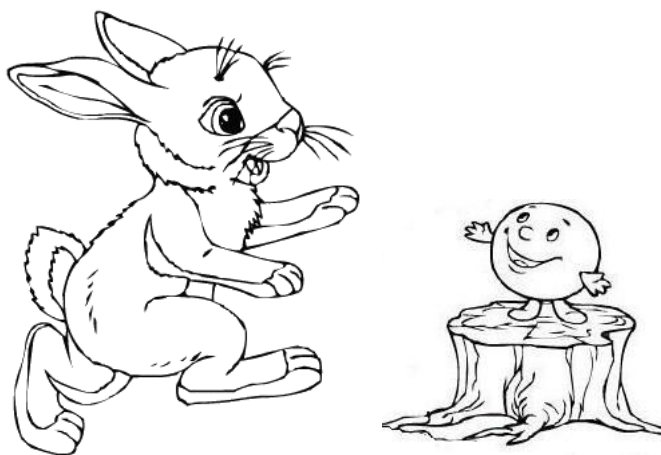
Na okraji lesa stretol vlka siváňa.
-Kam utekáš, pampúšik?
Nože, postoj chvíľu,
nejedol som od rána
a ty pekne rozváňáš...

-Aj tak ma nezješ,
hľa, ako viem pekne spievať:
-Ja som pampúch veselý
na mastičke smažený,
na obloku chladený,
od babky som utiekol,
od dedka som utiekol,
zajkovi som utiekol,
a tebe, víčko, ujdem tiež!

Gúľa sa pampúšik lesom,
postretne medveďa.
Maco ho chce zhltnúť hneď,
veď je sladký ako med.

No pampúšik sa mu nedá,
smelo spustí na medveďa:
-Ja som pampúch veselý
na mastičke smažený,
na obloku chladený,
od babky som utiekol,
od dedka som utiekol,
zajkovi som utiekol,
víčkovi som utiekol,
a tebe, maco,
ujdem tiež!

Veselo si pampúch píska,
spoza kríka striehne líška.
Pampúch očkom na líšku
a už spieva pesničku:

-Ja som pampúch veselý
na mastičke smažený,
na obloku chladený,
od babky a dedka som utiekol,
so zajkom, víčkom a macom
som vypiekol
a tebe, líška, utečiem tiež...!

Líška padá od hladu,
nemá dobrú náladu.

-Už som hluchá, prosím vás,
zaspievajte ešte raz,
tuhľa, rovno do ucha...

-Ja som pampúch veselý
na mastičke smažený,
na obloku chladený,
od babky a dedka som utiekol,
so zajkom, víčkom a macom
som vypiekol
a tebe, líška, utečiem tiež...!

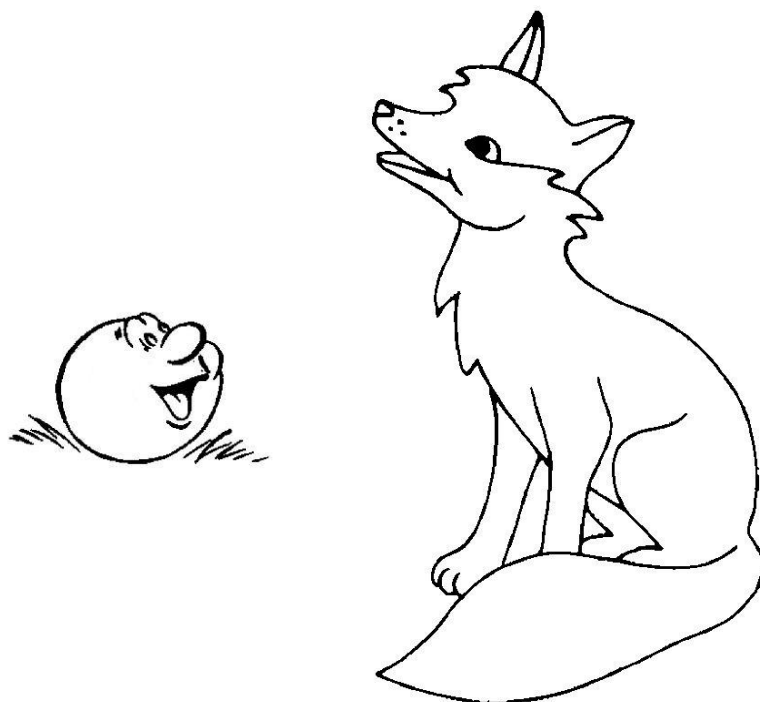
A tu líška: -Ham!
Už je pampúch tam!

Babka, dedko nariekajú,
čo si oni počať majú?
Kam sa stratil,
nevie nik,
lekvárový pampúšik.

Do sveta sa vybral sám,
voči toľkým nástrahám!

Starký ide zarána,
prosiť pána mlynára.
-Odsyp, mlynár, za hrst' múky,
za hrst' múky na pampúchy.-
Mlynár dobré srdce mal,
plné vrece nasypal.

A starenka milá
cesto zamiesila.
Na pampúchy voňavé
starčekovi ku káve.

1. VYFARBI POSTAVY, ZVIERATÁ A VECI, O KTORÝCH SI POČUL V BÁSNI.

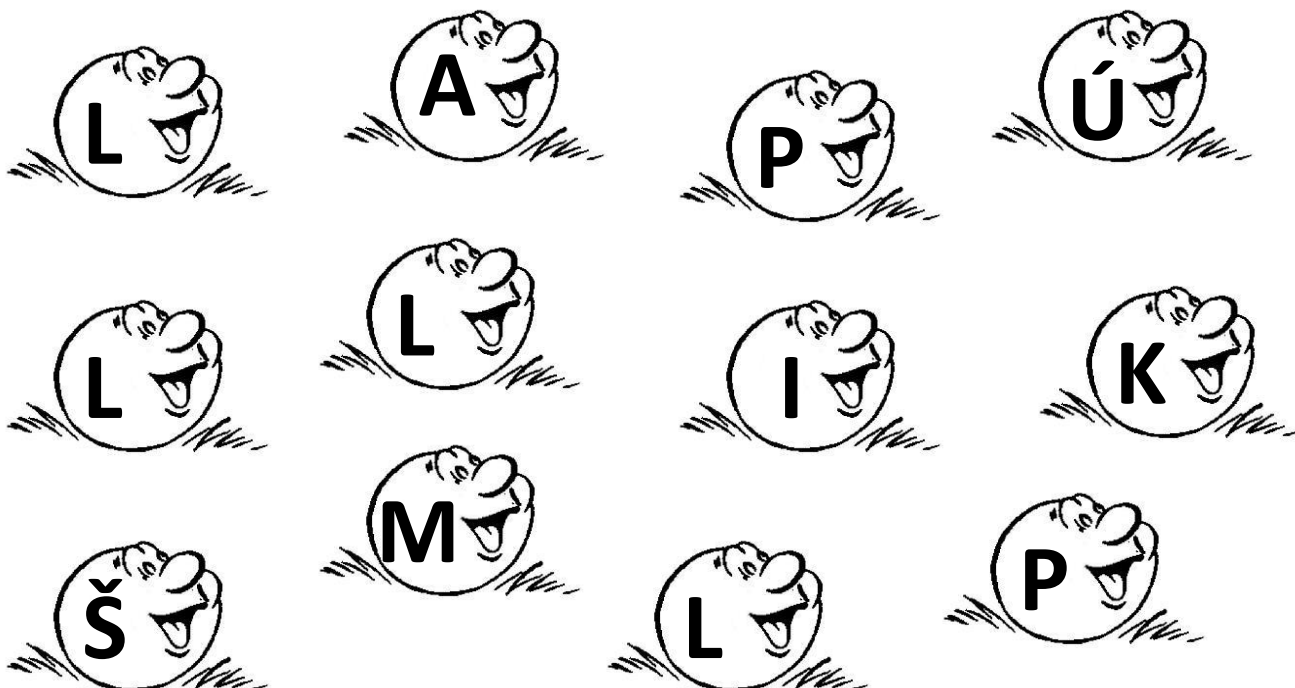

2. POMENUJ POSTAVY Z 1. ÚLOHY. POVEDZ, AKÚ HLÁSKU POČUJEŠ NA ZAČIATKU SLOVA. SLOVÁ ROZDEĽ NA SLABIKY.

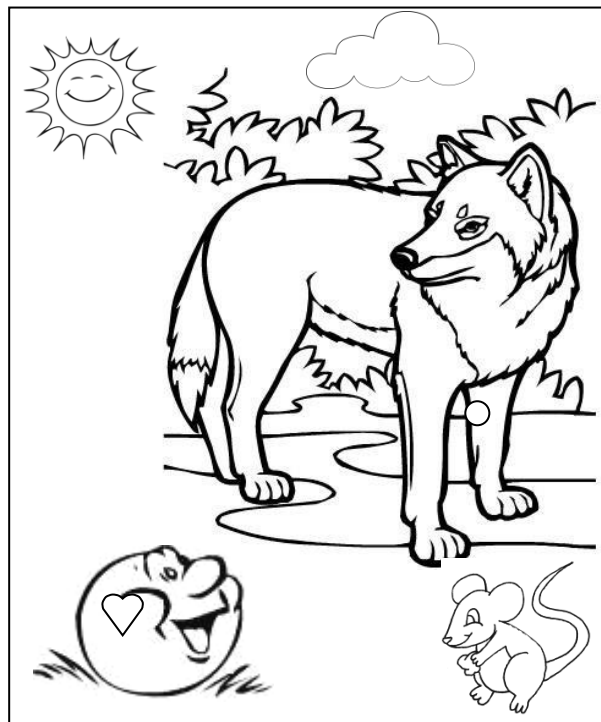
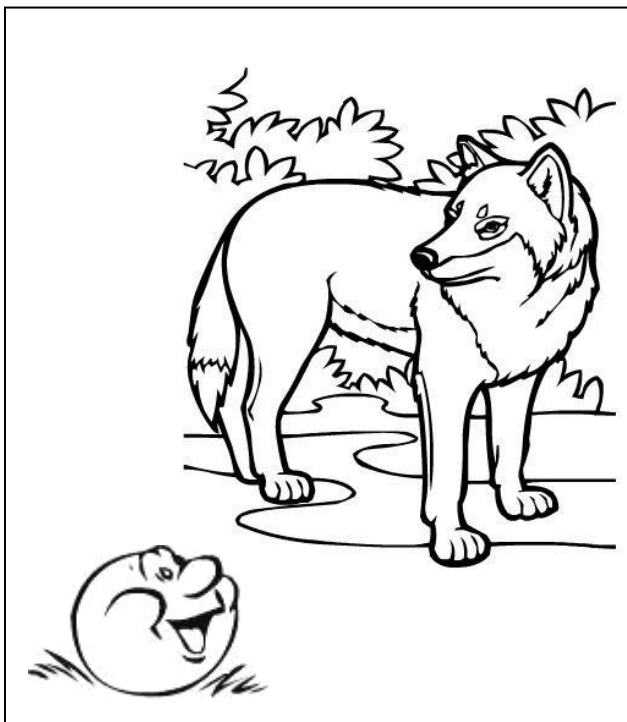
3. MEDZI PÍSMENAMI NÁJDI MENO HLAVNEJ POSTAVY. PÍSMENKÁ VYFARBI. NAPÍŠ ICH DO OKIENOK.

--	--	--	--	--	--	--	--

4. NÁJDI 5 ROZDIELOV.

5. POČÚVAJ POZORNE A PREČIARKNI SLOVÁ, KTORÉ SI V BÁSNI NEPOČUL

PAMPÚCH

LÍŠKA

BABKA

MLYNÁR

MACO

TRUHLICA

6. KTO BOL V ROZPRÁVKE HLAVNÁ POSTAVA? VYHLÁSKUJ.

VLK

ZAJAČIK

PAMPÚŠIK

DEDKO

ŽABA

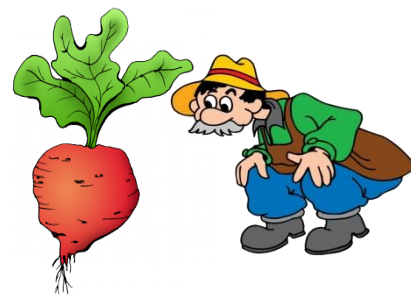
O VEĽKEJ REPE

V jednej dedinke býval dedko. Mal krásnu veľkú záhradu, v ktorej pestoval zeleninu a chutné ovocie. Po dlhej a chladnej zime prišla teplá jar. Vtáčiky spievali, zem voňala. Dedko sa šiel nadýchať čerstvého vzduchu. Rozhodol sa, že zasadí malinké semienko, ktoré našiel vo vrečku nohavíc.

Semienko nádherne rástlo. Dedko ho polieval a okopával, ako najlepšie vedel. Najprv pustilo korienok, potom z neho vyklíčili lístky. Keď sa pod nimi začalo zaokrúhľovať biele bruško, to už dedko vedel: "Zasadil som repu!"

Reпка rástla a rástla. Najprv bola maličká, potom väčšia, a napokon taká obrovitánska, že podobnú ešte svet nevidel. Rozhodol sa dedko, že repu vytiahne. Ťahal repu, ťahal, ale vytiahnuť ju nemohol. Mocne sa zaprel a ťahal. Ale s repou ani nepohol. "Sám to veru nezmôžem," povzdychol si. "Potrebujem pomoc."

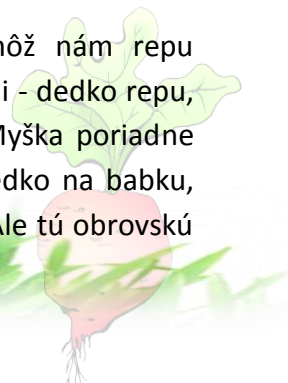
Zavolal teda babku. "Babka, prosím ťa, poď sem na chvíľočku, pomôž mi vytiahnuť toto repisko!" Babka ihneď pribehla z kuchyne. Chytila dedka okolo pása. Ťahá dedko repu, ťahá babka dedka. Ťahajú, ťahajú, ale repu vytiahnuť nemôžu.

Zavolali na pomoc vnučku. "Zuzka, nože poď sem, pomôž nám vytiahnuť repu!" Zuzka sa postavila za babku a tiež ju chytila okolo pása. Všetci traja sa zapreli, ako najlepšie vedeli. Ťahá dedko, ťahá babka, ťahá vnučka. Ťahali repu, ťahali, ale vytiahnuť ju nemohli. "Ešte je nás málo," povedal dedko.

Zavolali na pomoc psíka. „Dunčo, Dunčo, poď nám pomôcť repu vytiahnuť!" Psíček zavrtil chvostíkom a postavil sa za vnučku. A tak ťahali a ťahali - dedko repu, babka dedka, vnučka babku, psíček vnučku, ťahali repu, ťahali, ale vytiahnuť ju nemohli.

Zavolali teda na pomoc mačku: "Murka, pomôž nám vytiahnuť repu!" zavolať na ňu dedko. A tak sa pochytili - dedko repu, babka dedka, vnučka babku, psíček vnučku, mačka psíčka. Ťahajú, ťahajú, ale tú obrovskú repu nie a nie vytiahnuť!

Vtedy z diery vykukla myška. "Nože, Hryzka, poď, prosím ťa, pomôž nám repu vytiahnuť!" poprosila babka. Myška sa postavila za mačku. A tak ťahali a ťahali - dedko repu, babka dedka, vnučka babku, psíček vnučku, mačka psíčka, myška mačku. Myška poriadne potiahla a repa odrazu urobila hop! A bola vonku. Všetci sa prekoprci - dedko na babku, babka na vnučku, vnučka na psíčka, psíček na mačičku a mačička na myšku. Ale tú obrovskú repu predsa len vytiahli! To bolo radosti!

OTÁZKY K TEXTU:

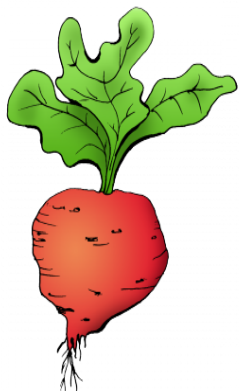
1. Čo našiel dedko vo vrecúšku?
2. Čo s ním dedko urobil?
3. Kam zasadil dedko semienko?
4. Čo vyrástlo zo semienka?
5. Mohol dedko sám repu vytiahnuť? Prečo?
6. Koho si zavolať dedko na pomoc ako prvého?
7. Koho si zavolať dedko na pomoc po babke?
8. Ako sa volala vnučka?
9. Aké zvieratko prišiel na pomoc po vnučke? Ako sa volalo?
10. Kto prišiel pomôcť dedkovi a jeho rodine ako štvrtý? Aké bolo jeho meno?
11. Podarilo sa nakoniec vytiahnuť repu? Vďaka komu?
12. Ako sa volala myška?
13. Ako sa cítil dedko, keď vytiahli spolu repu?

ÚLOHY K TEXTU:

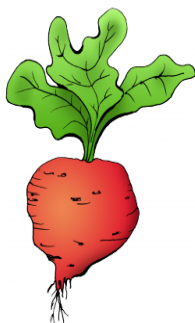
1. SPOMEDZI ZVIERATIEK VYBER TIE, KTORÉ POMÁHALI DEDUŠKOVI. OZNAČ ICH.

2. KTO ŤAHAL REPU PRVÝ,, POSLEDNÝ? SPOJ OBRÁZKY S ČÍSLAMI PODĽA DEJOVEJ POSTUPNOSTI.

3. ROZDEĽ SLOVÁ NA SLABIKY. VYTĽESKAJ. VYFARBI SPRÁVNY POČET SLABÍK.

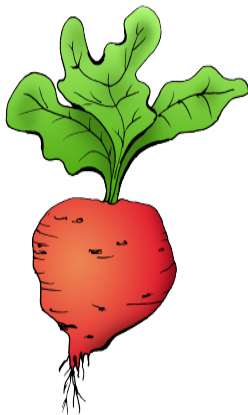

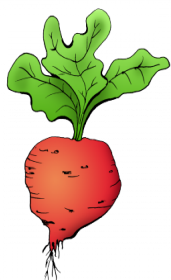
4. KTORU HLÁSKOU ZAČÍNAJÚ SLOVÁ. POVEDZ. AK VIEŠ AJ NAPIŠ.

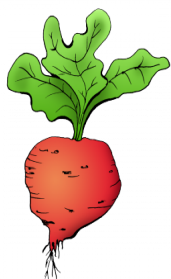

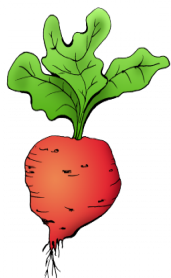
5. HĽADAJ V KAŽDOM RIADKU OBRÁZOK, KTORÝ SA ODLIŠUJE OD VZORU. ZAKRÚŽKUJ HO.

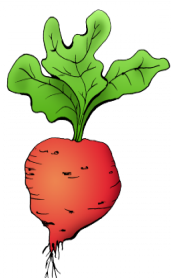

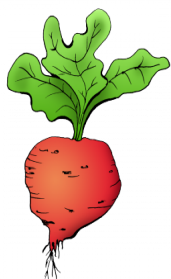
6. NAKRESLI CESTIČKU JEDNOTLIVÝCH POSTÁV Z ROZPRÁVKY K REPE.

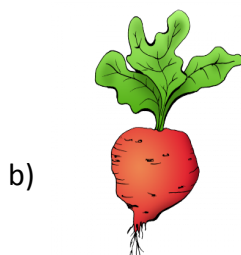
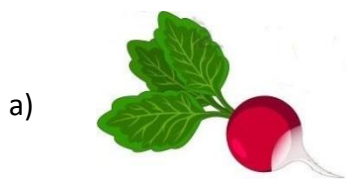

7. OBRÁZKY ROZSTRIHAJ. VYBER LEN TIE, KTORÉ PATRIA DO ROZPRÁVKY O REPE.
ROZPRÁVKU SI ZAHRAJ.

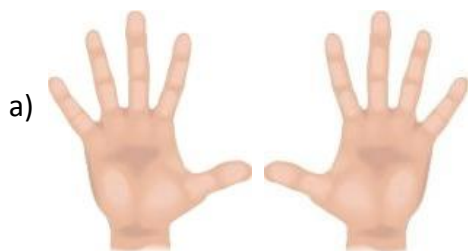

OTESTUJ SA S POMOCOU PANI UČITELKY. VYBER SPRÁVNÚ ODPOVEĎ.

1. Dedko zasadil:

2. Dedko ťahal repu:

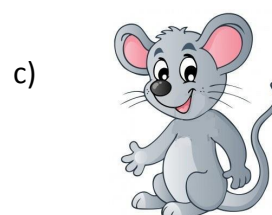
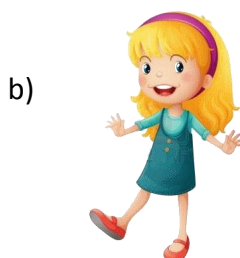
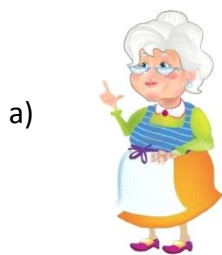
3. Dedko si ako prvého na pomoc zavolať:

4. Dedko si postupne zavolať:

5. Kto pomáhal pri vyťahovaní repu ako posledný?

ZA ODMENU SI VYFARBI OBRÁZOK Z ROZPRÁVKY.

Tri prasiatka

Žili raz tri prasiatka, ktoré bývali v lese. Vlk trávil celý deň tým, že ich sledoval, pretože ich chcel zjesť!

Tri malé prasiatka sa rozhodli, že si postavia domček. Každé svoj. Prvé, veľmi zodpovedné, sa rozhodlo stavať z tehál. Druhé, menej pracovité, dalo prednosť drevu. A posledné, najnetrpezlivejšie, si povedalo, že stačí aj slama. To však nebol dobrý nápad! Vlk zbadal chatrný domček a skríkol:

-Cítim tu prasiatko! Vylez z domčeka, lebo ináč fúknem... a fúknem tak silno, že ti ho odfúknem.

Prasiatko nebolo veľmi statočné, triaslo sa od hlavy po päty, keď vtom mu strašný závan odniesol strechu domčeka.

-Aké chutnučké prasiatko! – potešil sa vlk.

-Ale kde sú ostatné? – pýta sa a strká si večeru do veľkého vreca.

Bohužiaľ, nie sú veľmi ďaleko! Druhé prasiatko ešte nie je hotové, zostáva mu zatĺcť niekoľko klinec. No drevo je odolnejšie a určite ochráni prasiatko pred zlým vlkom.

Vlk je však veľmi silný a domček sa zrútil po dvoch zafúknutiach. Prasiatko, zasypané doskami, nestačilo ujsť...

A vlk ho chytil a strčil do vreca. Už si oblizuje gamby.

-Dve už mám! A idem si po tretie! – vraví si labužnícky.

Tretie prasiatko je veľmi šikovné. Spokojne obdivuje svoj nový tehlový domček.

-Len nech príde ten hlúpy vlk, pekne ho privítam!

A vlk už prichádza. Daj si pozor, prasiatko, vlk je veľmi silný! Už zrúcal dva domy, môže odfúknuť aj ten tvoj...

Dom však odolal vlkovmu silnému dychu.

-To nič, - hovorí si vlk, - tak vyrazím dvere. Ani to nejde, aj dvere odolali!

Za ten čas sa dvom prasiatkam podarilo vyslobodiť z vreca. Rýchlo do domu! Prvé prasiatko zatiaľ rozdúchavalo oheň, aby voda v kotli vrela viac a viac. Aj vlk však dostal nápad... Zaumienil si ísť dovnútra komínom, v ktorom sa kúrilo.

Nebol to však dobrý nápad!

-Páli to? Pýtajú sa prasiatka zborovo a smejú sa z prekvapenia, ktoré vlkovi prichystali. No vlkovi to vôbec nie je smiešne. Uteká, čo mu nohy stačia, držiac si popálený zadok, a sľubuje si, že sa tam už nikdy viac neukáže.

Text z knihy: Moje najmilšie rozprávky

OTÁZKY K TEXTU:

1. AKÝ JE NÁZOV ROZPRÁVKY? AKÝ NÁZOV BY SI VYMYSLEL TY?
2. KOĽKO PRASIATOK ŽILO V LESE?
3. PREČO VLK CELÝ VEČER SLEDOVAL KOZLIATKA?
4. CHYSTALI SA PRASIATKA STAVAŤ DOMČEK SPOLOČNE?
5. Z AKÝCH MATERIÁLOV CHCELI PRASIATKA STAVAŤ DOMČEKY?
6. KTORÉ Z PRASIATOK BOLO NAJNETRPEZLIVEJŠIE? ČO TO ZNAMENÁ?
7. PAMÄTÁŠ SI, ČO POVEDAL VLK, KEĎ ZBADAL CHATRNÝ DOMČEK?
8. AKO ASI VYZERAL CHATRNÝ DOMČEK?
9. ZJEDOL VLK PRASIATKO?
10. ČO SA STALO S PRASIATKOM Z DRUHÉHO DOMČEKA? PREČO?
11. KTORÝ Z DOMČEKOV VLK NEZBÚRAL A PREČO? Z ČOHO BOL POSTAVENÝ?
12. AKÉ BOLO PRASIATKO, KTORÉ STAVALO POSLEDNÝ DOMČEK?
13. ČO CHCEL VLK UROBIŤ, KEĎ SA MU NEPODARILO SVOJÍM DYCHOM ZVALIŤ DOMČEK?
14. AKÉ PREKVAPENIE PRICHYSTALI PRASIATKA VLKOVI?
15. POUČIL SA VLK NAKONIEC? AKÉ PONAUCENIE SI ZOBERIEME Z TEJTO ROZPRÁVKY MY?
16. POZNÁŠ EŠTE INÚ ROZPRÁVKU, V KTOREJ VYSTUPUJE VLK?

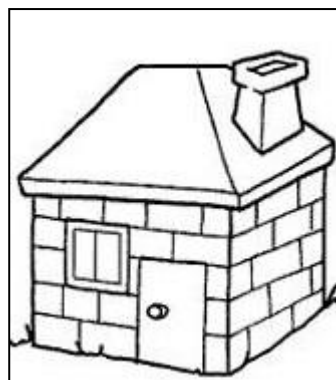
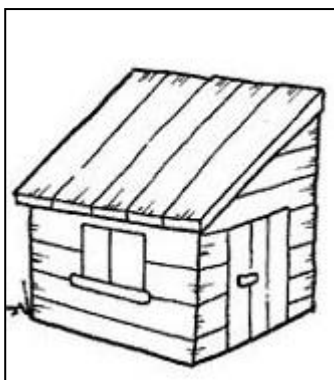

1. PRASIATKA POUŽILI NA STAVBU SVOJICH DOMČEKOV RÔZNY MATERIÁL.
VYZNAČ SPRÁVNY.

☐☐☐☐☐☐

2. KTORÉMU PRASIATKU PATRÍ DOMČEK? VYSTRIHNI A NALEP.

1. PRASIATKO	2. PRASIATKO	3. PRASIATKO
		

3. UHÁDNI HÁDANKU.

DNEŠ MÁ NIEČO ZA LUBOM,
SCHOVÁVA SA ZA DUŽOM.
PRASIATKA SI VYSTRIEĤNE,
ŽE ICH VŠETKY PEKNE ZJE.
NIKOMU VŠAK ANI MOK,
LEBO AJ K NÁM PRÍDE _____!

4. S POMOCOU PANI UČITEĽKY HĽADAJ SLOVÁ, KTORÉ MAJÚ OPAČNÝ
VÝZNAM K SLOVÁM V PRVOM RIADKU. SLOVO S OPAČNÝM VÝZNAMOM
VYFARBI ROVNAKOU FARBOU.

SMELÝ

MÚDRY

HORE

LENIVÝ

HLADNÝ

HLÚPY

DOLE

SÝTY

USILOVNÝ

BOJAZLIVÝ

5. K MALÉMU POVEDZ VEĽKÉ.

prasiatko

domček

víčik

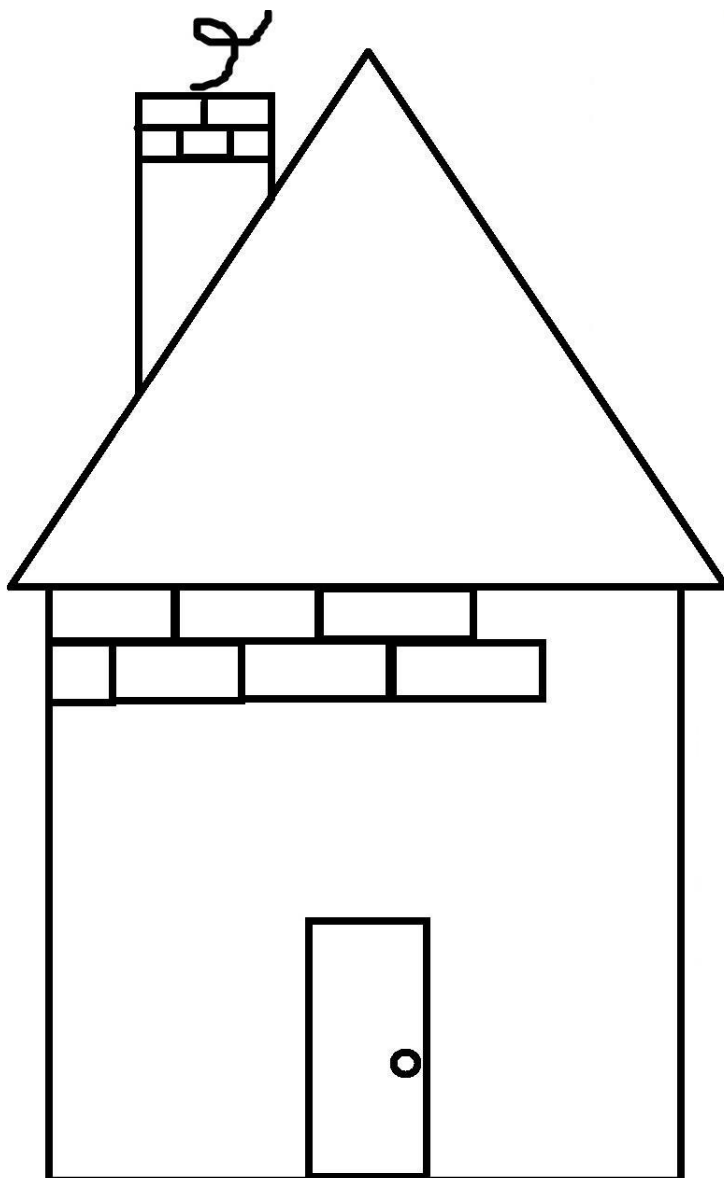

6. S POMOCOU PANI UČITEĽKY NÁJDI A VYFARBI MENÁ VHODNÉ PRE PRASIATKO.

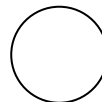
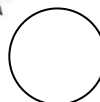
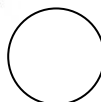
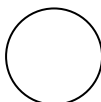
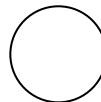
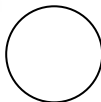
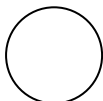

7. POMÔŽ PRASIATKU POSTAVIŤ DOM. POSTUPNE KRESLI TEHLIČKY.

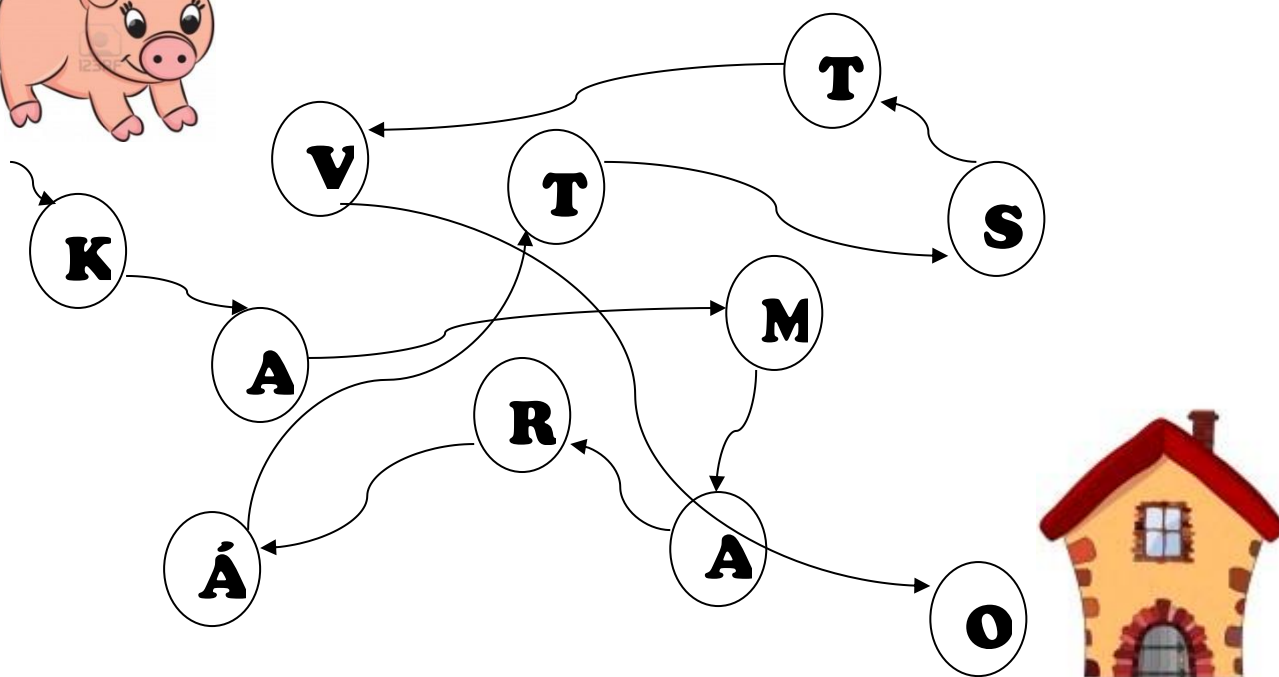

8. ZORAĎ OBRÁZKY TAK, AKO NASLEDUJÚ ZA SEBOU PODĽA PRÍBEHU.

9. CHOĎ PO ČIARE OD PRASIATKA K DOMČEKU A S POMOCOU PANI UČITEĽKY ZISTÍŠ, ČO PRASIATKA SPÁJALO.

10. ČO ZNAMENÁ SLOVO KAMARÁTSTVO? POVEDZ, AKO SA PODĹA TEBA SPRÁVAJÚ K SEBE KAMARÁTI.

ŽABÍ PRINC

Kedysi dávno žil jeden kráľ, ktorý mal niekoľko prekrásnych dcér, ale najmladšia bola predsa len krajšia ako ostatné. Neďaleko kráľovského hradu šumel veľký a tmavý les. Na jeho kraji bola malá čistinka. Stála tam stará lipa a pod jej konármi, v strede tmavého hlbokého jazierka, striekala fontána. Vždy, keď bolo horúco, kráľova najmladšia dcéra zabehla do lesa, sadla si k jazierku a vyhadzovala do vzduchu zlatú loptičku. Bola to jej obľúbená zábava.

Raz popoludní princezná vyhodila loptu veľmi vysoko – a nechtyla ju! Vykĺzla sa jej z ruky do trávy, odtiaľ sa skotúľala do fontánky a zmizla pod vodou.

Princezná nazrela do jazierka, ale jej drahocenná zlatá lopta bola preč. Rýchle ponorila ruky do vody tak hlboko, ako len mohla, ale okrem vodných rastlín nič necítila. Povrávalo sa, že jazierko nemá dna. Keď si princezná uvedomila, že jej zlatá loptička je navždy preč, začala žalostne nariekať. „Ihneď sa ku mne vráť, zlatá lopta“, vzlykala princezná a uprene hľadela cez slzy do vody.

Už je to tak, že princeznám sa vždy splní, po čom zatúžia. Keď však zlatá lopta zázračne nevyskočila z vody, princezná začala plakať ešte silnejšie. Najprv dupkala nohami a potom sa v hneve hodila do trávy. V hlbokom žiali nezbadala veľkú zelenú žabu, ktorá vykukla z vody a skočila do trávy vedľa nej.

„Neplač, krásna princezná“, zakvákala žaba. „Videla som tvoju zlatú loptu spadnúť do vody. Veľmi rada ti ju prinesiem, ak mi za to niečo sľúbiš.“

Princezná zajasala: „Rada ti dám svoje šperky a perly, ba aj zlatú korunu, ak mi loptičku prinesieš!“ Treba veru povedať, že sľuby by sa nemali nikdy dávať v náhlivosti, zvlášť, ak ich dávajú princezné, lebo sľub treba dodržať!

Žaba priskočila bližšie k princeznej. „Perly, šperky a zlaté koruny sú mi na nič,“ povedala a pokračovala, „ale ak ma budeš ľúbiť a budeš mojou priateľkou, ak mi dovolíš jesť z tvojho zlatého tanierika, piť z tvojej zlatej šálky a spať v tvojej zlatej posteli, ponorím sa, a loptu ti prinesiem.“

Princezná bola taká nedočkavá, tak túžila opäť uvidieť svoju zlatú loptu, že skoro vôbec nepočúvala, čo jej žaba hovorí. „Sľubujem ti všetko, čo si žiadaš, len mi nájdí moju zlatú loptičku.“

Žaba skočila do jazierka ako blesk a o krátku chvíľu vyplávala s loptou v papuľke. Kráľovská dcéra jej loptičku vychytila a utekala s ňou domov, do hradu.

„Počkaj na mňa, vezmi ma so sebou,“ kričala na ňu žaba. „Neviem tak rýchlo bežať, nedohoním ťa.“ Ale princezná nedbala na svoj sľub a čoskoro na žabu celkom zabudla. Neskôr, keď sedela pri stole, začula, ako sa na mramorovom schodišti ozýva: „Čľap, čľup.“ Zvláštny zvuk sa približoval a niečí hlas volal: „Pusť ma dnu, najmladšia kráľovská dcéra!“

Princezná vyskočila a šla sa pozrieť, kto ju to volá. Keď zbadala žabu, veľmi zbledla. „Čo chce od teba tá žaba?“ spýtal sa prekvapený kráľ.

Princezná zvesila hlavu: „Keď som sa hrala pri fontáne, spadla mi do vody zlatá loptička. Táto žaba sa zlutovala nado mnou, lebo som veľmi žiaľila a loptu mi z vody vytiahla“. Princezná znovu začala plakať a pokračovala: „Sľúbila som, že ju zato budem ľúbiť, nechám ju jesť z môjho zlatého taniera, piť z mojej zlatej šálky a spať v mojej zlatej posteli.“

Kráľ pozrel na žabu a chvíľu rozmýšľal. Potom prehovoril: „Musíš teda dodržať svoj sľub, dcéra moja.“

Princezná vedela, že treba poslúchnuť. Kývla žabe, aby ju nasledovala. Žaba skackala za ňou. Najprv skočila na stoličku a potom na stôl. „Teraz ku mne prisuň zlatý tanier,“ prikázala žaba, „aby sme mohli spolu jesť.“ Keď tak princezná urobila, žaba vyskočila na tanier a zhltna celý obed.

To sa princeznej celkom páčilo, lebo sa jej protivilo jesť so žabou z jedného taniera. Potom žaba pila z malej zlatej šálky, až kým nebola celkom prázdna. Princezná akosi vôbec nebola smädná! Žaba dopila a veľkým skokom pristála na princezninom kolene. „Choď preč, ty škaredá studená žaba!“ skríkla princezná. „Nikdy ťa nenechám spať v mojej peknej čistej posteli!“

Kráľ to veľmi rozhnevalo a prikázal svojej dcére: „Táto žaba ti pomohla, keď si to potrebovala. Teraz musíš dodržať svoj sľub!“

„Som veľmi unavená po takom skvelom jedle,“ povedala žaba, „a ty si mi sľúbila, že môžem spať v tvojej zlatej posteli. „Hoci nerada, zobrala princezná žabu do ruky a odniesla ju do svojej izby.

Keď žaba skočila do stredu zlatej postele, bolo to už pre princeznú priveľa! Prudko potiahla prikrývku a žaba spadla na zem. Len čo sa dotkla zeme, premenila sa na mladého drienčného princa. Princa na žabu zakliala zlá čarodejnica a z kliatby ho mohla vyslobodiť len princezná. Tá, keď uvidela, čo sa stalo, div neonemela. V tej chvíli oľutovala, že sa k žabe tak nevľúdne správala.

Za pár týždňov sa kliatby zbavený princ a princezná zosobášili a žili spolu šťastne naveky.

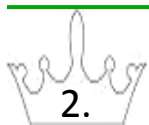

OTÁZKY K TEXTU:

1. KTO BÝVAL NA KRÁĽOVSKOM HRADE BLÍZKO VEĽKÉHO LESA?
2. MAL KRÁĽ SYNOV ALEBO DCÉRY?
3. KTORÁ Z NICH BOLA NAJKRAJŠIA?
4. KAM RADA CHODIEVALA A PREČO?
5. KAM TY RÁD CHODÍŠ A PREČO?
6. ČO SA STALO V ROZPRÁVKE RAZ POPOLUDNÍ PRI JAZIERKU?
7. NÁJDI VETU, V KTOREJ SA HOVORÍ O TOM, AKO NARIEKALA PRINCEZNÁ.
8. PREČO PRINCEZNÁ PLAKALA, KEĎ STRATILA LOPTIČKU?
9. ČO UROBILA PRINCEZNÁ PRETO, ABY LOPTIČKU NAŠLA?
10. ČO BY SI UROBIL TY, KEBY TI SPADLA LOPTA DO JAZIERKA?
11. PRINCEZNEJ NIEKTO POMOHOLO. KTO TO BOL A AKO JEJ POMOHOLO?
12. ČO SĽÚBILA PRINCEZNÁ ŽABE?
13. MYSLÍŠ, ŽE SĽUBY SA MAJÚ PLNIŤ? PREČO?
14. ČO SA UDIALO, KEĎ ŽABA VYLOVILA Z JAZIERKA LOPTIČKU A DALA JU PRINCEZNEJ?
15. ČO UROBIL KRÁĽ, KEĎ ZBADAL V ZÁMKU KVÁKAJÚCU ŽABU?
16. SPLNILA PRINCEZNÁ VŠETKO, ČO ŽABE SĽÚBILA?
17. ČO SA STALO SO ŽABOU, KEĎ SKOČILA DO ZLATEJ POSTELE?
18. AKO SA SKONČIL PRÍBEH O ZAKLIATOM ŽABOM PRINCOVI?
19. AKÉ PONAUCENIE PLYNIE PRE NÁS Z TEJTO ROZPRÁVKY?

1. OZNAČ POSTAVY A PREDMETY, KTORÉ VYSTUPUJÚ V ROZPRÁVKE.

☐☐☐☐☐☐☐☐

2. USPORIADAJ OBRÁZKY SPRÁVNE PODĽA DEJA ROZPRÁVKY.
SKÚS PODĽA NICH PREROZPRÁVAŤ ROZPRÁVKU.

☐☐☐☐☐☐

3.

DOPLŇ DO VIET CHÝBAJÚCE SLOVÁ – OBRÁZKY.

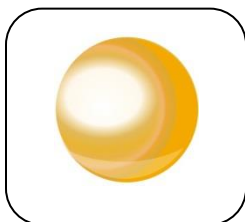
NEĎALEKO KRÁĽOVSKÉHO

ŠUMEL VEĽKÝ

A TMAVÝ

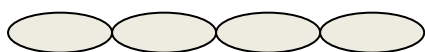
. TAM STÁLA STARÁ

PRINCEZNÁ SI VYHADZOVALA ZLATÚ

4. PO KOĽKÝCH KAMIENKoch PRESKÁČE ŽABA K PRINCEZNEJ? SPOJ ČIAROU SPRÁVNY POČET SLABÍK SO SPRÁVNÝM OBRÁZKOM.

ŽABA

LOPTIČKA

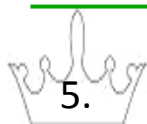
STÔL

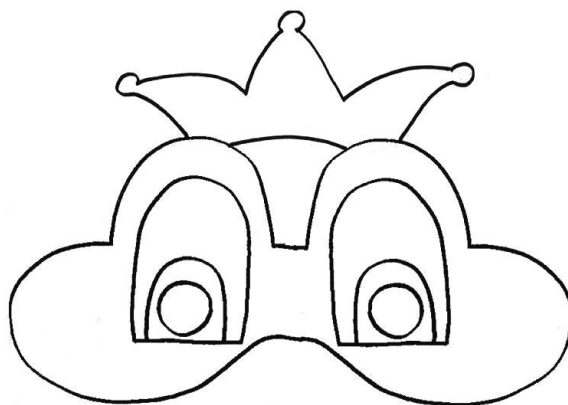
PRINCEZNÁ

HRAD

5. DOKRESLI ŽABIEHO PRINCA.

6. V SLOVÁCH SA UKRÝVAJÚ ZVIERATKÁ. POZORNE POČÚVAJ
A HĽADAJ ICH. NÁJDENÉ ZVIERATKO OZNAČ SPRÁVNOU FARBOU.
KTORÉ ZVIERATKO SA V SLOVÁCH NESKRÝVA?

MYŠLIENKA

DRAK

PESTRÝ

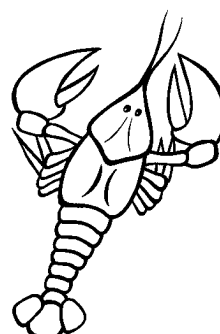
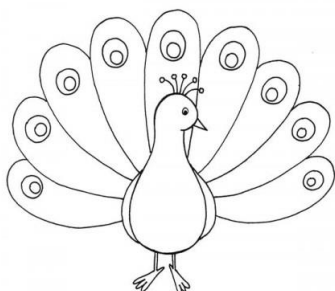
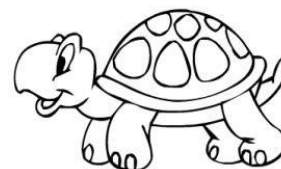
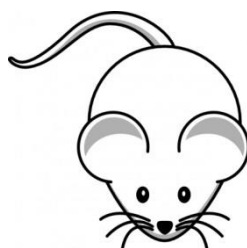
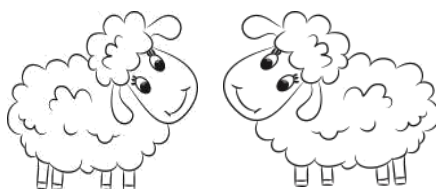
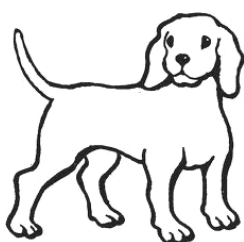
ZÁHADA

POSOL

OKOPÁVA

POLEVA

ĽADOVCE

ZA ODMENU SI ZVIERATKÁ MÔŽEŠ VYMAĽOVAŤ.

O Šípkovej Ruženke

Pred dávnymi časmi, žili kráľ a kráľovná. Narodilo sa im dievčatko, ktoré bolo také krásne, že mu dali meno podľa šípkových ruží, čo práve kvitli v kráľovskej záhrade. Nazvali ho Šípková Ruženka.

Kráľ usporiadal veľkú oslavu. Pozval na ňu nielen svojich príbuzných, priateľov a známych, ale aj sudičky, ktoré mali dieťaťku priniesť do vienka dary pre šťastný život. Sudičky boli tri, no kráľ jednu pozvať zabudol.

Krst oslavovali vo veľkej sláve a nádhere. Ale keď sa slávnosť chýlila ku koncu, ujali sa sudičky obdarovávať dieťa podivuhodnými darmi, ako to už u nich bolo zvykom. Prvá mu venovala krásu, cnosť, spravodlivosť, múdrosť a bohatstvo. Keď druhá sudička chcela predniesť svoje želanie, tu sa zrazu vrútila do sály tretia sudička a pristúpila ku kolíske. Pretože sa chcela pomstiť za to, že nebola pozvaná, zvolala silným hlasom:

„Keď kráľovská dcéra dovърší šestnásť rokov, pichne sa do prsta a zomrie!“ Bez ďalšieho slova sa obrátila a odišla zo sály. Všetci sa z toho veľmi preľakli. Tu predstúpila tá sudička, ktorá svoje želanie ešte nepredniesla. Nemohla síce zlú sudbu odvrátiť, ale mohla zmierniť jej dopad a teda povedala: „Neupadne do smrti, ale do storočného spánku, z ktorého ju prebudí len človek s čistým srdcom.“

Kráľ, ktorý chcel milované dieťa ochrániť pred nešťastím, vydal rozkaz, aby v roku, keď Šípková Ruženka má dovърšiť šestnásť rokov, odstránili všetky pichľavé a ostré predmety v celom kráľovstve.

Predpovede sudičiek sa vyplnili. Dievčatko bolo také krásne, cnostné a múdre, že kto ju poznal, musel ju milovať. Jedného dňa, keď práve dovърšila šestnásť rokov, neboli kráľ ani kráľovná chvíľu doma. Šípková Ruženka zostala v zámku bez rodičov, ktorí na ňu neustále dávali pozor. Prechádzala sa a prezerala si komnaty a komory, ako sa jej zapáčilo. Nakoniec vyšla do záhrady zakvitnutej šípkovými ružami a došla až k jednej starej veži, ktorú si tam nikdy predtým nevšimla. Vystúpila úzkym točitým schodišťom až navrch k malým

dvierkam. V zámku trčal zhrdzavený kľúč. Keď ním otočila, dvere odskočili a za nimi bola komôrka, v ktorej sedela pri kolovrátku starena a usilovne priadla.

„Dobrý deň, babička,“ povedala kráľovská dcéra: „čože tu robíš?“ „Pradiem.“ odvetila starena a pokývala hlavou.

„Čože je to za vec, ktorá tu tak veselo poskakuje?“ opýtalo sa dievča, vzalo vretienko a chcela tiež priasť.

Ale sotva sa vretienka dotkla, tu sa tá čarovná predpoveď vyplnila a pichla sa do prstu. V tom okamžiku klesla na posteľ, ktorá tam stála, a upadla do hlbokého spánku. A ten spánok sa rozšíril po celom zámku. Kráľ a kráľovná, ktorí práve vošli do sály zaspali a s nimi všetci dvorania i služobníctvo. Spali tiež kone v stajniach, psy na dvore, holuby na streche, muchy na stenách, tiež oheň, ktorý plápolal v krbe znehybnel a zaspal, pečienky sa prestali škvariť a aj kuchár, ktorý chcel dať kuchtíkovi oblizujúcemu varešku pohlavok, tiež zaspal. A utíšil sa aj vietor a na stromoch okolo zámku sa nepohol ani lístoček. Okolo zámku začala rásť húština divokých ruží, a každý rok bola o niečo vyššia a vyššia až nakoniec celý zámok obrástol hustým šípkovým krovím tak, že ho viacej nebolo vidieť, ani dokonca toho veterného kohútika na streche.

Krajom sa šírila povest' o krásnej Šípkovej Ruženke, ktorá je zakliata v zámku vo vysokej veži zarastenej šípkovým trním. Čas od času tam prichádzali kráľovskí synovia, aby cez húštinu prenikli k veži. Ale to sa ukázalo ako nemožné, lebo trnité kríky akoby mali ruky, mladíkom bránili prejsť a oni v nich uviazli. Čím viac sekali do húštiny, tým bola hustejšia a nakoniec v nej zahynuli.

Čas rýchlo a neúprosne bežal. Až raz, keď uplynulo tých sto rokov, prišiel do krajiny jeden princ. Ten sa od nejakého starca dozvedel príbeh o Šípkovej Ruženke, ktorý mu rozprával ešte jeho dedo; že tam niekde stojí zámok, v ktorom už sto rokov spí prekrásna princezná, ktorej hovoria Šípková Ruženka, s ňou spí i kráľ a kráľovná a celý dvor. A že už mnoho princov sa pokúšalo ju nájsť a vyslobodiť, ale nikomu sa to nepodarilo. Tak sa princ rozhodol, že to predsa len skúsi. A práve nastal čas, keď uplynulo presne sto rokov, sudba poslednej sudičky sa začala plniť. Nadišiel čas, kedy sa mala Šípková Ruženka opäť prebudiť.

Keď sa princ priblížil k zámku, boli v tej dobe zo šípkových kríkov už veľké a mohutné ružové stromy. Zrazu sa sami od seba rozostúpili a nechali ho nezraneného prejsť. A za ním sa znovu zavreli do nepreniknuteľnej húštiny. Na zámockom dvore ležali a spali kone a strakatí loveckí psy, na streche sedeli holuby a mali hlavy ukryté pod krídlami. A keď vošiel do zámku, na stenách spali muchy, kuchár v kuchyni mal stále natiahnutú ruku, ako chcel kuchtíka capnúť, kuchárka sedela s čiernym kohútom, ktorého chcela ošklbať. Šiel ďalej a videl v sále ležať a spať dvorany, hore na tróne ležal kráľ i kráľovná a spali. Konečne prišiel do starej vysokej veže, vyšiel až navrch a otvoril dvere komôrky, v ktorej spala Šípková Ruženka. Bola taká krásna, že od nej nemohol odtrhnúť zrak. Sklonil sa k nej a pobožkal ju. Akonáhle sa jej dotkol, otvorila Šípková Ruženka oči a milo sa naňho pozrela. Starena aj kolovrátky boli preč a kúzlo zlej sudičky sa pominulo.

V tej chvíli sa prebudili kráľ, kráľovná i dvorania a pozerali sa prekvapene jeden na druhého. I kone na dvore vstali a potriasali hlavami, psy vyskočili a vrteli chvostami, holuby na strechách vytiahli hlavy spod krídiel, muchy liezli na stenách, oheň v kuchyni sa rozhorel... Celé kráľovstvo sa zobudilo zo storočného spánku. Potom všetci oslavovali, tancovali a hostili sa, lebo všetko sa na dobré obrátilo. O nejakú dobu s celou parádou vystrojili svadbu princa a Šípkovej Ruženky a možno, že žijú až doteraz, pokiaľ nepomreli.

OTÁZKY K TEXTU:

1. VYSVETLI, PREČO JE NÁZOV ROZPRÁVKY „ O ŠÍPKOVEJ RUŽENKE“.
2. AKÁ BOLA ŠÍPKOVÁ RUŽENKA?
3. PREČO USPORIADAL KRÁĽ VEĽKÚ OSLAVU?
4. KOHO ZABUDOL POZVAŤ NA OSLAVU?
5. AKÉ PRIANIA VYSLOVILI SUDIČKY?
6. SPLNILO SA PRIANIE ZLEJ SUDIČKY? AKO SA TO STALO?
7. KOĽKO ROKOV MALA ŠÍPKOVÁ RUŽENKA, KEĎ SA PICHĽA DO PRSTA?
8. ČO MYSLÍŠ, PREČO SA ŠÍPKOVÁ RUŽENKA NEPICHĽA DO PRSTA UŽ SKÔR?
9. O ČO SA PICHĽA ŠÍPKOVÁ RUŽENKA?
10. KTO A ČO VŠETKO ZASPALO? NA AKO DLHO?
11. ČO SA DIALO 100 ROKOV, KÝM PRINCEZNÁ SPALA?
12. KTO SA ROZHODOL, ŽE PRINCEZNÚ VYSLOBODÍ?
13. AKO SA PRINC DOZVEDEL O ZAKLIATOM ZÁMKU?
14. AKO VYSLOBODIL ŠÍPKOVÚ RUŽENKU?
15. ČO SA STALO S KRÁĽOVSTVOM PO BOZKU PRINCA?
16. ČO SA STALO S KOLOVRÁTKOM A STARENOU?
17. BOLA NA ZÁMKU ZNOVU NEJAKÁ OSLAVA?
18. CHCEL/A BY SI AJ TY NIEKEDY NIEKOHO VYSLOBODIŤ?

1. HĽADAJ POSTAVY, KTORÉ VYSTUPOVALI V ROZPRÁVKE.

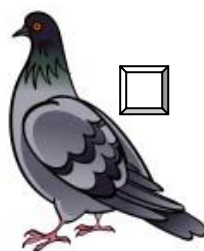
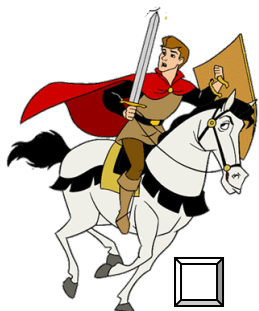

2. KTORÉ Z NASLEDIJÚCICH ZVIERATIEK SA SPOMÍNajú V ROZPRÁVKE.

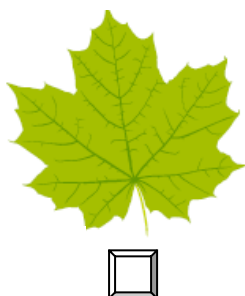
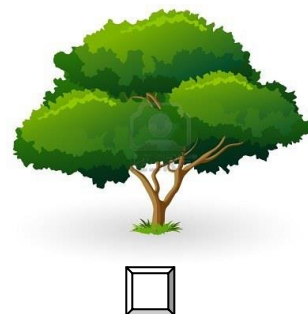
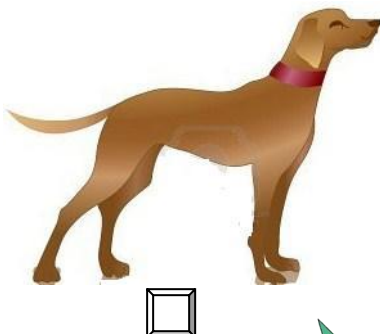

3. V KTORÝCH SLOVÁCH Z ROZPRÁVKY POČUJEŠ HLÁSKU R? OZNAČ ICH.

4. KTORÉ SLOVÁ Z ROZPRÁVKY ZAČÍNAJÚ HLÁSKOU S? OZNAČ ICH.

5. S POMOCOU PANI UČITEĽKY NÁJDI SPRÁVNY VÝZNAM SLOVA. VYFARBI HO.

KOLOVRÁТОK

ĽUDOVÝ DREVENÝ
PRÍSTROJ NA PRADENIE
NITÍ

MODERNÉ POMENOVANIE
KOLESA BICYKLA

VRETIENKO

ĽUDOVÝ DREVENÝ
PRÍSTROJ NA OPEKANIE

JEDNODUCHÝ DREVENÝ
NÁSTROJ, POMOCOU
KTORÉHO SA PRADIE

KUCHTÍK

KUCHÁR

KUCHÁRSKY UČEŇ

STARENKA

STARÁ ŽENA

MLADÁ ŽENA

SUDIČKA

ROZPRÁVKOVÁ POSTAVA,
KTORÁ URČOVALA OSUD
NOVONARODENÉMU
DIEŤAŤU

ROZPRÁVKOVÁ POSTAVA,
KTORÁ PREMIEŇALA MYŠI

KOMNATA

STARODÁVNA SKRIŇA

BOHATO ZARIADENÁ IZBA
V PALÁCI

6. ÚLOHA OD SUDIČKY: POROZMÝŠĽAJ A POVEDZ ČO NAJVIAC SLOV, KTORÉ SA ZAČÍNajú HLÁSKAMI UKRYTÝMI V RUŽIACH.

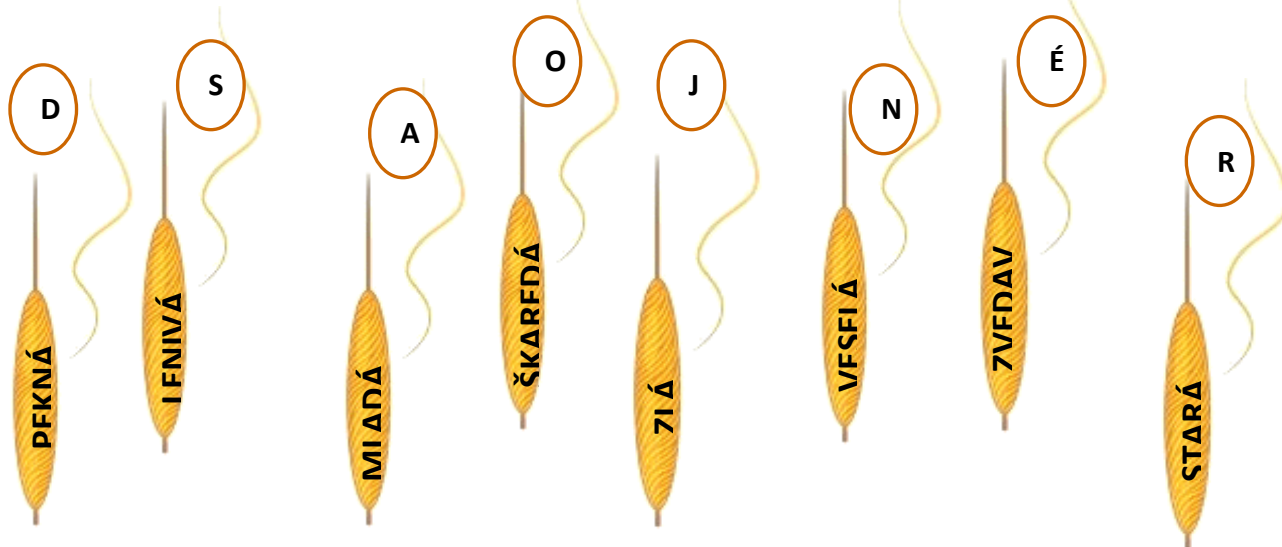

7. HĽADAJ DVOJICE. VYFARBI ROVNAKOU FARBOU.

8. VYFARBI PÍSMENÁ NAD TÝMI SLOVAMI, KTORÉ HOVORIA AKÁ BOLA ŠÍPOVKÁ RUŽENKA. PANI UČITEĽKA TI ICH POMÔŽE PREČÍTAŤ.

„NEUTEČIEME PRED TÝM, ČO NÁM JE

9. USPORIADAJ OBRÁZKY PODĽA DEJA ROZPRÁVKY.

**10. NAKRESLI, AKO SI TY PREDSTAVUJEŠ VYSLOBODENIE ŠÍPKOVEJ
RUŽENKY.**